

Giới thiệu Hôn Nhân Âm Áp 33 Ngày

Thể loại: Hiện Đại, Lãng Mạn, Ngôn Tình

Dịch: Diệp Lưu Cát

Trong cuộc sống này có rất nhiều việc mình không ngờ tới, cuộc sống của Thần Ngàn Âm êm đềm trôi qua cho tới một ngày cô bị vu oan hãm hại, chỉ trong một đêm, cô mất tất cả trở thành người không nhà để về.

Ông trời không diệt con người sống của cô khi vào lúc cô tuyệt vọng hết hy vọng, anh như thiên thần xuất hiện: "Gã cho tôi, tôi sẽ cho em một gia đình!" Thần Ngàn Âm liền gật đầu gả. Từ nay về sau, anh trở thành lão công của cô, ban ngày giúp cô tránh khỏi nguy hiểm, buổi tối trên giường khiến cô dễ chịu gấp bội.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Âm Áp 33 Ngày* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Bị đuổi khỏi nhà

Dịch: Diệp Lưu Cát

Đêm

Sau tiếng sét, mưa rơi xối xả không chút lưu tình in lên mặt đường, làm văng những lớp bọt nước tung tóe.

Trước cánh cửa nhà cũ, Thần Ngàn Âm quỳ thẳng lưng, mắt nhìn chăm chăm vào cánh cửa sắt đóng kín không chút lay động. Cơ thể cô gầy gò bị mưa làm ướt, gió lạnh thổi qua, khiến cả người không ngừng run rẩy, nhưng vẫn quật cường chờ đợi.

Lúc này, cánh cửa từ từ mở ra, hình dáng quen thuộc trong tay kéo chiếc vali đến trước mặt cô. Thần Ngàn Âm ngẩng đầu, mưa làm mắt mờ dần nhưng cô vẫn nhìn thấy rõ khuôn mặt ấy.

Thần Tâm Ngữ.

Trong đầu chợt hiện ra chuyện xảy ra cách đây không lâu, bàn tay của Thần Ngàn Âm siết chặt, xem đối phương vênh váo tự đắc đi đến trước mặt. Thần Tâm Ngữ nhìn bộ dạng chật vật của cô liền cười lớn một tiếng, cúi xuống thì thầm:

"Thế nào, mùi vị của mưa tốt không? Tôi nói rồi, tôi sẽ từ từ giết chết cô."

Thần Ngàn Âm tức giận, hít sâu một hơi, nhẫn nại đứng lên: "Cô có ý gì? Làm hại tôi, ngay cả chính mẹ của mình cũng có thể ra tay?"

Thần Ngàn Âm và Thần Tâm Ngữ cùng sinh ra tại một bệnh viện, năm đó cũng không biết tại sao hai người bị đánh tráo. Người trở thành Đại tiểu thư nhà họ Thần lẽ ra là Thần Tâm Ngữ nhưng thế lại là Thần Ngàn Âm. Thần Tâm Ngữ, mẹ khó sinh mà qua đời, cha không rõ liền biến thành cô nhi. Cô, Thần Ngàn Âm chính là được mọi người sủng ái vô ngần, cho đến một ngày cha gặp tai nạn, cần truyền máu, lúc này mới tra ra cô không phải cùng huyết nhà họ Thần...

Từ khi tìm được Thần Tâm Ngữ trở về, trong nhà mọi người đối với cô thái độ dần dần xa cách. Một tháng sau, Thần Tâm Ngữ liền đem mọi oán hận của Thần gia đẩy lên cô, không chỉ dùng trăm phương nghìn kế chia rẽ cô cùng gia đình, thậm chí, làm cho cô bị ông nội đuổi ra khỏi nhà, nữ nhân này ngay cả mẹ cũng có thể ra tay đẩy bà xuống cầu thang, đối tất cả tội lên người cô.

Phải, chiều này quá khôn ngoan, không ai tin tưởng cô, thật vất vả tìm được con ruột trở về, mẹ Thần không còn để ý đến cô, họ chính là nghĩ cô ghen ghét lên đã làm vậy với mẹ, thật đáng thương.

Quả nhiên, chuyện phát sinh sau đó, vô luận cô như thế nào giải thích, tất cả mọi người nhận định là cô gây nên, ông nội một mạch, trực tiếp bắt cô ra ngoài cửa quý, cô không thể làm gì hơn là ra cửa chính chịu phạt.

Thần Tâm Ngữ không để ý đến lời Thần Ngàn Âm, nhún nhún vai, vô tâm cười nhạo: "Không phải cô có tội sao?"

"Cô..."

Thần Ngàn Âm bị lời nói vô liêm sỉ của cô ta làm tức giận đến ngay cả mắt cũng không được..

Thần Tâm Ngữ cười khanh khách: "Không phục, cô có thể lại đi vạch trần tôi nha, đáng tiếc, không ai sẽ tin cô. haha"

"....."

"Đúng rồi, cô hẳn là còn không biết đi? Vừa mới ông nội đã muốn tuyên bố cắt đứt quan hệ, nói không có đứa cháu gái như cô đâu. Nha, tin tức đều nổi lên a."

Thần Tâm Ngữ đưa tin nổi cho cô xem.

Nhìn đến bên trên tiêu đề viết "Tập đoàn Thần thị chính thức tuyên bố xóa tên Thần Ngàn Âm khỏi Thần gia", Thần Ngàn Âm không dám tin tròng lớn mắt, phản xạ muốn cướp di động, thần tâm ngữ lại nhanh hơn từng bước né tránh, cười đến phá lệ ngoạn độc:

"Hiện tại, cô liền đi khỏi nhà của tôi đi. Hành lý tôi đều giúp cô đóng gói..."

Thần Tâm Ngữ hả hê, và cố tình ném chiếc vali ra xa. Vali không được đóng lại, bị ném mạnh, những thứ bên trong bị phân tán, hầu như tất cả đều rơi xuống mưa.

"Cô" nhìn thấy các bản thảo thiết kế được tạo ra bởi những nỗ lực miệt mài của mình, Thần Ngàn Âm khuôn mặt nhỏ nhắn phút chốc trắng bệch, bật người chạy tới nhặt đồ.

Thần Tâm Ngữ nhếch miệng quay vào cửa, cánh cổng sắt nhanh chóng bị đóng lại, ngay cả đèn gần đó cũng bị tắt.

Khu vực xung quanh đột nhiên trở nên tối, và chỉ có tia sét trên bầu trời thỉnh thoảng sáng lên.

Cô chưa bao giờ cố gắng tuyệt vọng như vậy. Nếu là trước kia, cô sẽ đau buồn và khóc, nhưng lúc này, cô chỉ có thể buộc mình không khóc, vì cô biết rằng khóc không thể giải quyết vấn đề.

Ông nội đuổi cô ra khỏi nhà. Từ giờ trở đi, cô không còn nhà nữa, chỉ có một mình...

Bằng tia sáng của chiếc điện thoại di động, cô cuối cùng đã lấy lại mọi thứ. Đóng chiếc vali lại, cô nhìn lại nơi cô đã sống nhiều năm và trái tim cô đau thắt lại. Mặc dù họ không còn yêu bản thân cô, họ không phải là cha mẹ ruột, nhưng họ đã tốt với cô, và lòng tốt này sẽ không bao giờ bị lãng quên.

"Tạm biệt, ông ơi."

"Tạm biệt, mẹ và bố."

"Tạm biệt, nhà cũ của tôi..."

Cúi đầu ba lần, cô đứng dậy kéo chiếc vali đi.

Đêm đã khuya, trên đường không thấy một chiếc xe. Đầu càng ngày càng choáng, cô nghĩ muốn dừng lại, nghỉ một chút, nhưng nơi này vắng vẻ, ngay cả một ngôi nhà đều không có, Thần Ngàn Âm chỉ cắn răng kiên trì, chỉ cầu mưa có thể ngừng. Đáng tiếc, ông trời cũng không có nghe thấy cô cầu nguyện, không có ngừng, ngược lại mưa càng lớn, Thần Ngàn Âm cuối cùng chịu không được, ngất đi...

*****

Chiếc Rolls-Royce Phantom chạy trong mưa, Âu Minh vừa lái xe, vừa cầm di động, cung kính báo: "Giám đốc, vừa mới thu được tin tức, Ngàn Âm tiểu thư bị đuổi khỏi Thần gia."

"Sao lại thế này?"

Mộ Diễm Đình nhíu mày, tầm mắt như dừng trước máy tính, ánh sáng của màn hình chiếu sáng khuôn mặt đẹp trai của anh.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Âm Áp* 33 Ngày được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Không cho phép cự tuyệt

Edit: Diệp Lưu Cát

"Lúc ấy chỉ có cô ấy và Thần Tâm Ngữ đứng ở sau lưng Thần phu nhân, các người hầu đều chỉ ra và xác nhận là Ngàn Âm tiểu thư làm."

Âu Minh nâng mắt kính, bình tĩnh mở miệng. Tiếp theo sợ Mộ Diễm Đình không biết Thần Tâm Ngữ, lại tiếp tục bổ sung: "Giám đốc, Thần Tâm Ngữ chính là trước đó không lâu Thần gia mới vừa tìm trở về, cô ta tới, Ngàn Âm tiểu thư liền bị thất sủng."

"... "

"Kỳ thật tôi cũng cho rằng Ngân Âm tiểu thư không phải là người như vậy, dù sao cô ấy... "

Âu Minh còn chưa nói xong liền phanh xe lại: "Xin lỗi giám đốc, có người té xỉu ở phía trước, tôi lập tức đi xem." Hắn vừa nói vừa đẩy cửa xuống xe.

Mộ Diễm Đình đem máy tính đóng lại, quay đầu nhìn phía ngoài cửa sổ xe ngoài, có chút dăm chiêu, chỉ chốc lát Âu Minh vội vàng chạy tới." Giám đốc, là Ngân Âm tiểu thư... Cô ấy đã ngất xỉu..."

****

"Mẹ... "

"Thần Ngân Âm, tàn nhẫn. Như thế nào có thể đẩy mẹ xuống lầu? "

"Con không có... Là cô ấy, Thần Tâm Ngữ..."

"Là Ngân Âm tiểu thư làm, chúng tôi có thể làm chứng. "

"Đúng... Là Ngân Âm tiểu thư đã đẩy phu nhân xuống lầu."

"Tiểu Âm, ông nội đối với con quá thất vọng rồi! Con đi đi từ nay về sau, ta đối với người cháu gái này..."

"Ông nội... "

"Không, không phải, con làm..."

Như là một con ác mộng, Thần Ngân Âm khóc từ trong mộng tỉnh lại, từ từ mở mắt, lúc này mới phát hiện mình đang nằm ở trên giường lớn, mà xung quanh mọi thứ hoàn toàn xa lạ.

Đây là nơi nào?

Nhớ lại mình rõ ràng ở ven đường té xỉu, như thế nào lại ở nơi này?

Không xong, quần áo của cô đâu?

Trên người quần bò cùng chiếc áo sơ mi không cánh mà bay, thay vào đó là chiếc áo ngủ thuần màu trắng, bên trong vẫn là chân không, cô sợ tới mức thiếu chút nữa hồn bay.Nhanh chóng kiểm tra toàn thân, không thấy có dấu vết kỳ lạ, cũng không cảm thấy khó chịu, chắc là ai đó sợ cô cảm mạo mới tốt giúp cô cởi quần áo ướt sũng đi. Nghĩ điều này Thần Ngân Âm cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm. Nhìn quanh, tìm không thấy quần áo giày cùng hành lý, cô đành phải khoác nhanh áo ngủ, chân trần ra khỏi phòng, muốn đi xem là ai giúp mình ít nhất muốn nói một tiếng cảm ơn.

Căn phòng được lắp đầy đủ tiện nghi gọn gàng ngăn nắp, phòng bên ngoài chính là phòng khách, cửa sổ sát đất không đủ tạo nên màn che, mưa nhỏ hiên nhiên có thể thấy được xuyên thấu qua kính. Nhiệt độ không khí hơi thấp, Thần Ngân Âm theo bản năng quấn chặt áo ngủ, tầm mắt vừa dời đi, liền dừng lại.

Chú?

Cư nhiên là chú Mộ Diễm Đình...

Mộ Diễm Đình là chú của Mộ Duệ Trạch, mà Mộ Duệ Trạch là đối tượng hôn phu cha chọn cho cô, nhưng bây giờ người trở thành hôn phu là Thần Tâm Ngữ, vì cô không còn là thiên kim đại tiểu thư của Thần gia nữa...

Thần Ngân Âm khi còn bé đã từng ở Mộ gia một thời gian, đối với Mộ Diễm Đình hiển nhiên sẽ không xa lạ, thậm chí, cô còn yêu thích, dính lấy Mộ Diễm Đình hơn Mộ Duệ Trạch, thường xuyên đứng trước, đứng sau chút thân mật mà gọi, mười phần giống như một cái đuôi.

Vì thế, cô nhận ra Mộ Diễm Đình trong nháy mắt, trong lòng có chút vui vẻ, nhưng vừa nghĩ đến trước đó không lâu ở New York phát sinh chuyện ngoài ý muốn, trong lòng lại trở nên nặng nề. Từ lần kia, cô đối với hắn cảm tình liền không thể đơn thuần, mà nếu hắn biết đêm đó người ấy là cô, hẳn là sẽ rất chán ghét cô đi?

Cùng lúc đó, Mộ Diễm Đình nhìn cô.

Áo ngủ rộng thùng thình quấn chặt lấy cơ thể mảnh khảnh, hai đôi chân thon thả lộ ra, liếc mắt nhìn từ đầu đến cuối rất gọi cảm.

Cô không có đeo dép, đầu ngón chân xinh xắn nõn nà dẫm sâu trên thảm trải sàn, khiến người ta đặc biệt chăm chú nhìn.

Mộ Diễm Đình vẽ mặt dăm chiêu, thấy cô vẫn đứng bất động bất động, liếc nhìn một chút:

"Lại đây! "

Âm thanh rất nhẹ, nhưng mang theo sự bá đạo không cho phép cự tuyệt.

Thần Ngàn Ấm mỉm môi, đem cảm xúc giấu đi, mới hướng chỗ hần đi tới.

Hần lúc này ngồi ở trên sô pha, một tay nâng máy tính, thấy cô đến, liền đem máy tính đặt bên cạnh, động tác tùy ý cũng không mất đi sự tao nhã.

Thần Ngàn Ấm lúc này mới chú ý tới, hần cũng mặc áo ngủ màu trắng như cô, không gian lớn như vậy chỉ có hần cùng với cô, chớp mắt một cái không khí giống như bắt đầu trở nên ám muội.

Mặt không hiểu sao nóng lên, cô khéo léo ngồi ở đối diện hần, cúi đầu, thờ ơ một chút cũng không dám, chỉ sợ bị hần nhìn ra.

Cô liên tục xiết chặt hai tay, hần không khỏi cong môi, thanh âm trầm xuống giống như đàn vi-ô-lông dễ nghe:

"Căng thẳng liền xiết chặt tay?"

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Ấp 33 Ngày* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Khi nào trở nên như vậy?

Edit: Diệp Lưu Cát

"Không, cháu không có căng thẳng."

Thần Ngàn Ấm vội vàng phủ nhận, phát hiện chính mình có điểm giấu đầu hở đuôi, nhanh chóng nói sang chuyện khác:

"Chú đến thành phố A khi nào?"

Mộ gia, gia thế đứng đầu Trung Quốc, tại thành phố A còn có công ty riêng nên Mộ Diển Đình thỉnh thoảng đều ghé qua.

"Đêm qua."

Mộ Diển Đình nhân nhặt trả lời, lại tiếp tục nói: "Chuyện của cháu, chú đã biết."

Anh nói làm cho lòng Thần Ngàn Ấm lo lắng, trong chốc lát rút cuộc khăn trương đứng lên, cô sợ anh cũng như những người khác, cho rằng là cô làm hại mẹ.

Nhìn thấy đáy mắt cô lóe lên sự lo lắng hỗn độn, Mộ Diển Đình vẻ mặt khó hiểu, không đợi cô mở miệng, liền đứng lên:

"Ăn xong bữa sáng, chú liền đưa cháu trở về."

Dứt lời, anh đi lướt qua cô, để lại bóng lưng cao kiên cường.

Nhìn thấy tấm lưng rộng của anh, Thần Ngàn Ấm nhìn không được buột miệng nói:

"Chú tin tưởng cháu đúng không?"

"... "

Mộ Diển Đình không trả lời, chân dừng lại vài giây, tiếp tục bước về phòng.

Thần Ngàn Ấm không khỏi nhếch môi nở nụ cười. Đối với anh cô hiểu rõ, nếu không tin, anh sẽ không để ý đến cô như vậy. Thấy được điều này, khiến lòng lòng cô hết sức an tâm. Cô ngây ngốc tại chỗ hơn nửa ngày, một giọng nữ trầm trầm vang lên:

"Tiểu thư, tôi đã làm khô những thứ trong vali, nếu còn cần cái gì, tiểu thư có thể bảo tôi a."

Thần Ngàn Ấm theo lời nói nhìn lại, trước mắt là một phụ nữ khoảng 50 tuổi, thoát nhìn mặt mũi hiền lành, thực dễ dàng làm cho người ta sinh ấn tượng tốt.

"Dì là..."

"Tôi là người giúp việc theo giờ ở đây, tiểu thư có thể gọi tôi là dì Lý." Người phụ nữ nhìn thấu những nghi ngờ của Ngàn Ấm liền mỉm cười giới thiệu.

"Thật tốt, cảm ơn di Lý."

Thần Ngàn Ấm cười cười, lúc này mới đem hành lý kéo về phòng. Ban đầu, cô còn nghi ngờ có phải Mộ Diển Đình đã thay đồ cho mình hay không, nhưng hiện giờ nhìn thấy di Lý mọi thứ như được gỡ bỏ, khẳng định là di đã giúp cô thay đồ.

Mười phút sau, Thần Ngàn Ấm mặc chiếc váy màu xanh lam, buộc tóc thành đuôi ngựa, khuôn mặt trắng mịn không chút phấn trang điểm, bước ra ngoài.

Mộ Diển Đình cũng đã thay quần áo, ngồi trước bàn ăn, chậm rãi dùng cơm.

Thần Ngàn Ấm bước tới bàn ăn, nhẹ nhàng ngồi xuống, cầm lấy chiếc bánh sandwich và cắn một miếng, do dự một lát liền nói:

"Chú, cháu không trở về Thần gia."

"Không muốn làm sáng tỏ mọi chuyện?"

Mộ Diển Đình nhướn mày, trong ấn tượng của anh, cô gái nhỏ này chính là không sợ trời không sợ đất, từ khi nào trở nên nhút nhát như vậy?

Thần Ngàn Ấm nhẹ nhàng lắc đầu:

"Không cần."

Dù sao cũng không cần giải thích, cô hôm qua cái gì cũng đã nói, đã cố gắng hết sức nhưng không ai chịu tin vậy tại sao phải lãng phí sức lực nữa? Chỉ cần chú tin cô, vậy đủ rồi.

Mộ Diển Đình nhìn cô, không nói gì.

Dùng xong bữa sáng, Mộ Diển Đình có việc ra ngoài, trước khi đi anh dặn Thần Ngàn Ấm ở nhà chờ anh. Thần Ngàn Ấm "Dạ" một tiếng, nhưng anh đi rồi không lâu sau liền thu dọn hành lý rời đi. Đây là nhà cửa anh, bất luận thân phận của cô có như nào cũng không thích hợp ở đây quá lâu. Hơn nữa, cô không thể để mọi phiền toái liên lụy đến Mộ Diển Đình.

*****

Ngoại ô, nhà Thần gia.

Thần Vệ Tùng đang ở phòng khách phân loại trà, liền thấy quản gia Trung mím cười đến báo: "Ông chủ, thiếu gia của Mộ gia đến, xe vừa mới tiến vào cổng."

"Thật sao? Hiếm khi Mộ gia tới, nhanh cho người pha trà."

"Vâng, thưa ông chủ." Quản gia hạ thấp người lui ra.

Thần Vệ Tùng vừa nghe Mộ Diển Đình đến, vô cùng cao hứng.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Áp 33 Ngày* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Kết hôn, chỉ có Thần Ngàn Ấm

Edit: Diệp Lưu Cát

Thần Vệ Tùng sửa sang lại quần áo, liền nghe thấy giọng nói ấm áp vang lên: "Ông nội..."

Ngẩng đầu, vừa lúc thấy Thần Tâm Ngừ mặc chiếc váy được thiết kế bởi nhà thiết kế nổi tiếng, nhẹ nhàng đi xuống lầu.

"Ông nội, nghe nói có khách quý đến, là chú của Mộ Duệ Trạch sao?"

Cô chậm rãi đi đến ngồi cạnh ông nội, giọng đầy hưng phấn.

"Đúng vậy."

Thần Vệ Tùng vui vẻ trả lời, cầm chén trà để lên bàn, mắt nhìn Tâm Ngừ: "Mẹ cháu tình hình thế nào?"

"Không có gì đáng ngại, nhưng bác sĩ nói muốn để mẹ ở bệnh viện theo dõi một ngày, ngày mai là có thể ra viện a. "

Thần Tâm Ngữ ngoan ngoãn trả lời.

"Vậy là tốt rồi, thật vất vả cho cháu nhỏ của ta."

"Đây là việc cháu nên làm. Đúng rồi ông nội, Thần Ngân Âm..."

"Không được phép nhắc đến cô ta."

"..."

"Vâng, thưa ông nội."

Thấy ông nội hoàn toàn chán ghét Thần Ngân Âm, Thần Tâm Ngữ không khỏi cười thầm trong lòng, nhưng bên ngoài lại giả bộ hết sức thương xót, giống như thiết tình đem Thần Ngân Âm là chị em.

Tâm Ngữ ở Thần gia một tháng một tháng, lại dựa vào nhiều thủ đoạn, sớm đem tất cả mọi người lấy lòng, từ ông nội cho tới người hầu, cơ hồ không ai không thích cô.

Hai ông cháu trò chuyện, chỉ lát sau Mộ Diễm Đình liền xuất hiện.

Thần Tâm Ngữ lập tức nín cười đứng dậy chào đón: "Chú, xin chào. Cháu là Thần Tâm Ngữ."

Dù chưa gặp qua Mộ Diễm Đình, nhưng Tâm Ngữ trong lòng sớm đối với người của Mộ gia ngưỡng mộ vô cùng. Bây giờ anh trở thành chú của vị hôn phu của cô, cơ hội gần gũi không thể bỏ lỡ.

Mộ Diễm Đình thấy nhưng là cũng không liếc nhìn cô một cái, sai bước đi đến chỗ Thần Vệ Tùng.

Không ngờ đến mình bị xem nhẹ như vậy, Thần Tâm Ngữ cười nhạt một tiếng, ánh mắt vui vẻ liền chuyển sang nghiêm nghị.

Thấy anh như vậy, không để ý đến cháu gái mình, Thần Vệ Tùng cũng không lắm vui vẻ, nhưng vẫn như cũ điềm đạm cười, cùng Mộ Diễm Đình chào hỏi:

"Đến đây ngồi đi."

"Cảm ơn bác trai."

Mộ Diễm Đình lịch sự cúi chào, nhẹ nhàng ngồi xuống sô pha.

Lúc này, người hầu bưng trà đến, đặt trên bàn. Mộ Diễm Đình khẽ nhấp tách trà, thấy Thần Vệ Tùng kéo Thần Tâm Ngữ tới giới thiệu:

"Diễm Đình, đây là Tâm Ngữ, đứa cháu gái thất lạc bên ngoài 20 năm của Thần gia. Tâm Ngữ đến cùng chú chào hỏi."

"Chú..."

Thần Tâm Ngữ ôn nhu gọi một tiếng, không ngừng lén lút nhìn Mộ Diễm Đình hy vọng anh chú ý đến mình.

Nhưng Mộ Diễm Đình như cũ lạnh lùng không trả lời. Anh điềm tĩnh, nhẹ nhàng gõ ngón tay lên tay vịn sô pha, vào vấn đề chính:

"Bác trai, cháu đến đây chính là vì hôn sự của Mộ gia và Thần gia."

Thần Vệ Tùng nghe vậy, liền trả lời: "Việc này, bác đang chuẩn bị đến Bắc Kinh tìm cha cháu, hiện tại cháu đến thật đúng lúc."

Nói đến đây, Vệ Tùng liền liếc nhìn Thần Tâm Ngữ, nụ cười trên khoé mắt như sâu hơn:

"Duệ Trạch năm nay 22 tuổi, Tâm Ngữ 20 tuổi, cả hai đều đến tuổi thích hợp để kết hôn, theo bác thấy, liền tháng 10 đính hôn trước, vào xuân năm tới liền kết hôn, cháu thấy thế nào?"

Mộ Diễm Đình không khỏi nhíu mày, không đồng ý: "Nói vậy bác trai đã lắm, Mộ gia muốn kết hôn chỉ có Ngân Âm."

"Cái gì? "

Thần Vệ Tùng mắt trừng lớn, giọng không kiềm nổi nói lớn. Thần Tâm Ngữ cũng vô thức siết chặt lòng bàn tay.

Cư nhiên là Thần Ngân Âm cô ta như thế nào không chết đi!

Lòng ngực kích động, tất cả đều là với Thần Ngân Âm oán hận cùng ghen tị, móng tay thon dài đâm sâu vào da, cô một chút cũng không cảm thấy thấy

rằng.

Thần Vệ Tùng sau vài giây, liền lên tiếng:

"Thần Ngàn Ấm không phải cháu của Thần gia mà đã bị xoá tên, có thể nào gả vào Mộ gia?"

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Áp 33 Ngày* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: Để cô ấy trở lại Thần gia

Edit: Diệp Lưu Cát

"Để cô ấy trở về, nếu không hôn ước sẽ hủy."

"Đây..."

Thần Vệ Tùng nhất thời bất ngờ, dù sao cũng không nghĩ tới Mộ Diễm Đình lại coi trọng Ngàn Ấm như vậy, thậm chí không ngại hủy bỏ hôn ước. Thấy ông do dự, sợ ông thật sự để Thần Ngàn Ấm trở về, Thần Tâm Ngữ không thể không xen vào, nói với Mộ Diễm Đình: "Chú, như nào không hỏi xem tại sao Thần Ngàn Ấm bị đuổi khỏi nhà. Cô ấy ngay cả mẹ cũng có thể đẩy từ cầu thang xuống, loại người như vậy làm sao có thể ở lại Thần gia? Cháu hiểu rõ, chú có thể không tin, kỳ thực lúc đầu cháu cũng vậy, nhưng là tận mắt cháu nhìn thấy a."

"Tận mắt nhìn thấy?"

Mộ Diễm Đình nhướn mày, cuối cùng nhìn thẳng cô, ánh mắt anh lạnh như băng khiến Thần Tâm Ngữ sợ hãi trả lời: "Đúng vậy,... Cháu đứng bên cạnh cô ấy."

"Cô cũng có thể là tình nghi." Mộ Diễm Đình bình tĩnh lên tiếng nhưng cũng khiến người khác không thể không run lên.

"Cái gì? Cháu... không có." Thần Tâm Ngữ mặt trắng bệch, nước mắt liền rơi xuống.

Thần Vệ Tùng thấy thế vội vàng lên tiếng bảo vệ cô: "Tâm Ngữ như thế nào có thể đẩy mẹ ruột của mình? Chính là nha đầu Ngàn Ấm kia làm, trong nhà người hầu đều có thể làm chứng."

Nhìn ông một mực bảo vệ Thần Tâm Ngữ, mắt Mộ Diễm Đình như lạnh thêm: "Vậy, bác nhìn thấy tiểu Ấm làm sao? Mộ gia chỉ chấp nhận Thần Ngàn Ấm, nếu không mọi thứ đều đem hủy. Tạm biệt bác trai." Dứt lời, anh liền lạnh lùng đứng dậy rời đi.

"Ông nội, cháu không có... không phải cháu làm." Thần Tâm Ngữ meo meo giống như bị oan.

Thần Vệ Tùng vỗ nhẹ vai cô an ủi: "Được rồi, ông nội tin tưởng cháu."

"Cảm ơn, ông nội đã tin tưởng. Ông nội, cháu có một chuyện không biết có nên nói hay không. "

"Cháu cứ nói."

"Ông đã đem Ngàn Ấm đuổi ra khỏi nhà, mặc dù có thể để cô ấy trở về, cô ấy cũng sẽ ghi hận trong lòng, mà nếu cô ấy gả vào Mộ gia có thể ngày nào đó có quyền thế liền trở về trả thù chúng ta a."

"..." Thần Vệ Tùng không nói, mặt có chút lo lắng.

*****

Mộ Diễm Đình lên xe trở về nhà, nửa đường, nhớ tới buổi sáng dì Lý nói qua, sau khi anh đi Thần Ngàn Ấm liền thu dọn hành lý rời đi.

Anh nhìn căn phòng im lặng, cô đã rời đi, để lại bộ đồ ngủ gấp gọn trên giường. Khuôn mặt đen lại, tức giận cầm bộ đồ ném đi, lấy di động bấm số cô, không ngờ nhận lại là âm thanh tắt máy "Tút..."

Tốt lắm, cứ nhiên dám tắt điện thoại.

*****

Bầu trời giữa hè, sau cơn mưa xanh thắm đặc biệt.

Thần Ngàn Ấm kéo hành lý đi trên đường, nhất thời cũng không biết đi đâu.

Nghĩ tới quay về trường học, nhưng hiện tại nghỉ hè kỷ túc xá toàn bộ đã cắt nước và điện, cô trở lại cũng vô dụng.

Đi nhờ vả bạn bè?

Mật Trầm Nghi ở vùng núi cao khó mà có thể liên lạc, một số khác đều đã cùng gia đình đi du lịch, cô tạm thời không ai. Ngàn Ấm vô thức đi phía trước, đi qua một dãy nhà nhỏ, liền có ý nghĩ quyết định thuê một phòng trọ, chờ khai giảng kỳ học tiếp theo. Nhờ chủ nhà giới thiệu, cô rất nhanh thuê được một phòng, tiện nghi rất tốt, giá thuê hàng tháng hợp lý, trước mắt cô có thể chi trả. Thu dọn phòng cẩn thận, cô ngồi nghỉ liền lo lắng cho mẹ nuôi, suy nghĩ một chút vẫn là quyết định đi đến bệnh viện. Cô lén lút liếc mắt một cái không có ai, như vậy, cô có thể an tâm đến chỗ mẹ. Thấy phòng bệnh, Thần Ngàn Ấm khẽ bước tới cửa, chợt nghe bên trong truyền đến giọng nói bối rối của Thần Tâm Ngữ:

"Mẹ, Mộ Diễm Đình buổi sáng đến nhà, muốn chỉ có cùng Thần Ngàn Ấm đính hôn, nếu không thì liền hủy bỏ hôn ước giữa hai nhà. Ông nội để cô ấy trở về, con làm sao bây giờ?"

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Ấp 33 Ngày* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Không thích Mộ Duệ Trạch

Edit: Diệp Lưu Cát

Thần Ngàn Ấm không thể tin được những gì mình vừa nghe thấy. Chú đến Thần gia, nhưng lại muốn cô cưới Mộ Duệ Trạch? Đây...

"Cái gì làm sao bây giờ? Dù Ngàn Ấm trở về nhà, cũng xứng với Mộ gia sao? Chỉ cần nghĩ đến bởi vì cô ta mà con phải chịu khổ ở bên ngoài, mẹ đây trong lòng đau như cắt tựa như..."

Là mẹ nuôi Tô Ngọc Liên của cô, lời nói của bà làm cho Thần Ngàn Ấm kinh ngạc. Cô không nghĩ tới mẹ nuôi lại đem chuyện tráo đổi thân phận đồ toàn bộ lên người mình.

"Mẹ, vì giúp con lấy lại hôn ước, còn tính làm chuyện đó? Đừng như vậy, con sẽ đau lòng."

"Đưa ngọc, chỉ cần con có thể gả vào Mộ gia, mẹ chịu khổ một chút cũng không sao."

*****

Nghe cuộc đối thoại của bà và Tâm Ngữ, cơ thể Thần Ngàn Ấm cảm giác lạnh đến chân không thể đứng vững. Đây là sự thật, để lấy lại hôn ước với Mộ gia, họ sẽ trở về diễn một vở kịch lớn. A, may mắn cô đến đây, nếu không vẫn ngu ngốc sẽ tin họ. Cố nén cảm xúc muốn lao vào trong, Thần Ngàn Ấm nắm chặt bàn tay nhanh chóng ra khỏi bệnh viện. Nhớ tới mẹ nuôi trước kia đối với cô vô cùng cưng chiều, không thể không cảm thấy mình bị chế nhạo. Hoá ra cô đã không còn huyết thống họ, nghĩ đến chính mình không chịu nổi kích động này... Có một số việc càng nghĩ càng đau lòng, cô lắc đầu không muốn nghĩ tới, đột nhiên một chiếc xe Bentley màu xám bạc dừng lại bên cạnh. Cửa xe hạ xuống, lộ ra khuôn mặt quen thuộc, nhìn đến, Thần Ngàn Ấm càng đau lòng. Rốt cuộc, cô chỉ là một cô gái bình thường, không có khả năng sẽ cùng người nhà Mộ gia kết hôn, thật đau nhưng cô cho dù có đau như thế nào cũng sẽ không ở trước mặt anh thể hiện ra. Vì thế, cô giấu đi ánh mắt, hướng tới anh mỉm cười:

"Chú như thế nào lại ở đây? Thật trùng hợp a."

Mộ Diễm Đình liếc nhìn nàng một cái, thấy nụ cười ngọt ngào, đã đem chính lửa giận lúc đầu giảm đi: "Không trùng hợp. Lên xe."

Cô không nghĩ sẽ lên xe, nhưng lời nói của anh mang theo tức giận, do dự cuối cùng vẫn là mở cửa vào xe. Xe rất nhanh rời đi, nhìn cảnh đường phố nhộn nhịp, ánh mắt cô hiện lên chút bối rối, nhìn không được hỏi anh: "Nghe nói, chú buổi sáng tới Thần gia, yêu cầu cháu trở về thực hiện hôn ước?"

"Đúng." Mộ Diễm Đình không hề phủ nhận

Thần Ngàn Ấm liếc nhìn, thấy vẻ mặt anh như cũ, trong lòng cảm giác bất an, âm thanh nhẹ đi:

"Thực cảm ơn, đã coi trọng cháu, nhưng đối tượng hôn ước này vốn không phải cháu, cháu không thể thực hiện, hy vọng chú sẽ hiểu."

Không ngờ đến cô lại cự tuyệt, Mộ Diễm Đình nghiêng đầu nhìn cô, lúc này nắng chiếu vào, dừng trên khuôn mặt thanh tú của cô, khiến vẻ mặt lộ rõ bất an.

"Thân phận là vấn đề? Không cần lo lắng."

Thần Ngàn Ấm trong lòng như có lửa, xiết chặt hai tay:

"Là cháu không muốn cùng Duệ Trạch kết hôn, cháu đối với hắn không có tình yêu nam nữ."

"Cháu không thích Duệ Trạch?" Mộ Diễm Đình ánh mắt kinh ngạc.

Trong nhận thức của anh, Ngàn Âm cùng Duệ Trạch có hôn ước, sớm hay muộn cũng sẽ ở cùng nhau, bởi vậy anh chưa bao giờ nghĩ tới cô lại không thích Mộ Duệ Trạch.

"Đúng vậy" Thần Ngàn Âm thẳng thắn trả lời.

Mặc dù không biết tại sao Mộ gia chọn cô thực hiện hôn ước, nhưng nhiều năm trước, cô đã nói rõ ràng với Mộ Duệ Trạch.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ám Áp 33 Ngày* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Cùng anh vạch rõ ranh giới

Edit: Diệp Lưu Cát

Về phần Thần gia, thực ra trước khi đến bệnh viện, cô vẫn có một chút mơ mộng về gia đình đó. Nhưng những lời nói của mẹ nuôi như gáo nước lạnh tạt vào, để cô nhìn thấu thực tế. Cho nên thay vì trở về nơi không có tình cảm chỉ còn những tính toán, thì cô tốt hơn nên tự lập bên ngoài, ít nhất còn có thể hạnh phúc...

"Chuyện hôn ước tạm thời không đề cập tới, hiện tại cháu về nhà chú."

Âm thanh của anh nhẹ đi, suy nghĩ đem Ngàn Âm trở về. Cô thể nhưng lại thẳng thắn từ chối: "Đó là nhà của chú, cháu không thích hợp ở lại."

"Chú rất ít về nhà." Mộ Diễm Đình vẫn chưa cảm thấy được không ổn.

Thần Ngàn Âm vẫn là lắc đầu: "Không cần, chúng ta không phải người thân cũng chẳng phải bạn cũ, cháu quấy rầy chú không tốt."

"Không phải người thân cũng chẳng phải bạn cũ? Cháu xác định như vậy?"

Mộ Diễm Đình khuôn mặt tuấn tú khó chịu dần có chút tức giận. Cô không muốn gả cho Mộ Duệ Trạch, còn cùng anh phân rõ ranh giới, càng làm anh muốn giết người a.

"Cháu... Nói chính là sự thật"

"A..." Anh cười nhạt, vẻ mặt càng lạnh.

Thần Ngàn Âm môi mấp mấp nghĩ muốn giải thích một chút nhưng cuối cùng cũng kiên cường nhịn xuống. Hai người từ đó không nói thêm, bên trong xe không khí như ngột ngạt khiến người ta không thở nổi. Xe đi được một đoạn liền dừng lại trước một khu nhà nhỏ. Đó là nơi cô thuê nhà. Thần Ngàn Âm ngăn người, anh xuống xe giúp cô mở cửa. Chân vừa bước xuống, không chờ cô nói "Cảm ơn", anh ngay cả nhìn cô cũng không có, liền trở vào trong xe, rất nhanh rời đi. Nhìn chiếc xe xa dần, Thần Ngàn Âm trong lòng khó chịu, ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, khoảng khắc này, ánh mặt trời kinh khủng đến nước mắt cô chảy xuống...

*****

Sau ngày đó, Thần Ngàn Âm không có gặp lại Mộ Diễm Đình, cũng không biết anh có trở lại Bắc Kinh không. Nghĩ về sau, thật sự anh sẽ không xuất hiện nữa, trái tim cô như thất lạc, trống vắng. Tinh thần như mất đi, kéo dài liên tục trong ba ngày, cô đột nhiên nhận được một cuộc điện thoại lạ:

"Xin chào, Thần tiểu thư, tôi là Ban tổ chức cuộc thi thiết kế trang sức của JR. Tôi rất vui thông báo với bạn rằng tác phẩm của bạn đã được lọt vào danh sách xuất sắc, mời bạn tham gia bữa tiệc nhà thiết kế được tổ chức vào thứ bảy ngày 15 tháng 8 tới, thời gian và địa điểm tôi sẽ gửi cho bạn sau, mong bạn có thể kiểm tra hộp thư."

"Thật tốt, cảm ơn bạn, tôi nhất định sẽ đến đúng giờ." Tắt điện thoại, Ngàn Âm khó nén xúc động kích động, khóe môi cuối cùng cũng nở nụ cười.

Cuộc thi thiết kế trang sức JR là cuộc thi thiết kế tiên tiến được tổ chức bởi Công ty trang sức nổi tiếng JR. Năm nay là năm thứ ba, đã thu hút nhiều sự chú ý trong giới thời trang. Trước kia, tất cả các tác phẩm của thí sinh vào vòng chung kết sẽ được trưng bày bởi một số người mẫu, nhà vô địch được ban giám khảo lựa chọn sẽ có cơ hội ký hợp đồng với thương hiệu JR và trở thành nhà thiết kế độc quyền của họ.

Thần Ngàn Âm yêu thích thiết kế trang sức. Mặc dù cô chọn quản trị kinh doanh vì lý do gia đình, nhưng cô không từ bỏ giấc mơ thiết kế, vẫn dành nhiều thời gian để nghiên cứu về nó. Đây là lần đầu tiên tham gia cuộc thi, nhưng cô không nghĩ tác phẩm của mình có thể lọt vào danh sách xuất sắc.

Điều này khiến cô không thể không cao hứng. Ngay sau đó, JR đã gửi một email thông báo thời gian, địa điểm vào tối hôm đó, với vấn đề đặc biệt rằng những người tham gia phải có mặt.

Rời khỏi Thần gia, Thần Ngàn Âm chỉ lấy đi những vật dụng cá nhân đơn giản, quần áo không có nhiều nên quyết định đi mua. Mới vừa đi ra khỏi nhà trọ, đã bị một người mặc âu phục đen ngăn lại." Ngàn Âm tiêu thư, chủ tịch Thần muốn gặp cô, phiền cô đi một chuyến, cảm ơn."

Đó là vệ sĩ của ông nội.

Thần Ngàn Âm do dự một chút, mới nhẹ nhàng gật đầu: "Được"

Từ nhỏ, cô đã luôn nghe lời ông nội, hiện tại không thể nói "Không."

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Âm Áp 33 Ngày* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Đe dọa

Edit: Diệp Lưu Cát

Sau khi lên xe, khoảng 20 phút, Thần Ngàn Âm được đưa đến một quán trà hết sức cổ kính. Mở cửa vào trong, Thần Vệ Tùng đã ngồi trên sô pha chậm rãi uống trà. Thấy Thần Ngàn Âm đi vào, ông buông chén trà trong tay: "Ngồi đi"

Thần Ngàn Âm lễ phép gật đầu đi đến ngồi xuống đối diện, hai người bị ngăn cách bởi bàn trà. Thần Vệ Tùng cầm một chén hồng trà đưa cho cô, Thần Ngàn Âm nhẹ giọng "Cảm ơn". Cô cũng không có gọi ông là "ông nội", dù sao cô cũng không còn huyết thống gì với họ. Nhớ tới việc này lòng cô đau như cũ, cô nhấp một ngụm trà, trực tiếp hỏi vấn đề chính: "Ông tìm cháu có chuyện gì?"

Thần Vệ Tùng đưa mắt nhìn cô, ánh mắt hỗn loạn xen lẫn một chút phức tạp, ngập ngừng nói: "Cháu tự kiểm điểm bản thân đủ chưa? Đủ rồi trở về Thần gia đi."

Thần Ngàn Âm có hơi giật mình không ngờ đến ông sẽ để mình trở về. Là bởi vì hôn ước của hai nhà sao? Nhưng không phải cô đã nói rõ ràng với chú rồi sao... Hay là, chú không xem trọng suy nghĩ của cô. Ý thức được việc này, mắt cô chìm xuống, lại nghe thấy Thần Vệ Tùng nói: "Ông nội đem cháu xóa tên khỏi Thần gia, nhưng nói thế nào chẳng nữa, cháu cũng do một tay ta nuôi lớn, sao có thể nói chặt đứt quan hệ là chấm dứt được. Về nhà nhận lỗi với mẹ, nói việc làm của cháu là sai trái, mọi người liền tha thứ, biết không?"

Cô không tự mình tranh luận. Thấy cô có chút nhận sai đều không có, Thần Vệ Tùng mặt hơi trầm xuống, chịu đựng tức giận nói: "Quên việc này đi, trở về nói vậy. Mẹ cháu sẽ không so đo với cháu."

Thần Ngàn Âm: "...". Được rồi, quả thực như lời Tâm Ngữ nói, bất kể cô giải thích như thế nào, cũng không ai tin cô...

Nghĩ vậy, ánh sáng rực rỡ trong đôi mắt của cô liền biến mất, mà lúc này Thần Vệ Tùng lại lên tiếng: "Như vậy đi, ngày mai ông sẽ cho người đến đón cháu."

Thần Ngàn Âm suy nghĩ một chút, thẳng thắn trả lời: "Ông để cháu trở về nguyên nhân là gì?". Sau khi nhìn thấy thái độ thực sự của mẹ nuôi với mình, cô đã quyết định không quay lại nữa, chẳng qua cô vẫn muốn chứng thực, điều mình đoán là đúng.

Lời nói của cô càng khiến Thần Vệ Tùng tức giận: "Cho cháu trở về nhà, không nên nghĩ nhiều như vậy. Cháu là cố ý muốn chọc ông đến tức chết phải không?"

Thần Ngàn Âm vẫn như cũ muốn ông nói nguyên nhân: "Cháu không có ý đó, là là hy vọng ông có thể nói sự thật cho cháu."

Ông nghe vậy, vẻ mặt dịu đi: "Mộ gia tôi, chỉ định cháu thực hiện hôn ước. Trở về, lấy thân phận con gái Thần gia trước đó kết hôn với Mộ Duệ Trạch."

Mặc dù ông mong muốn cháu Tâm Ngữ của mình gả đi, nhưng vì Thần thị, ông không thể làm trái Mộ gia, chỉ có thể chấp nhận để Ngàn Âm trở lại. Về phần cô có trả thù Thần gia hay không thì với sức lực của cô chắc sẽ không có khả năng. Tưởng rằng Thần Ngàn Âm sẽ vui vẻ đồng ý, không ngờ cô lại đứng dậy từ chối:

"Thật có lỗi, cháu không thể đáp ứng đề nghị của ông... Cháu không nghĩ sẽ gả cho Mộ Duệ Trạch."

"Cô..."

Thần Vệ Tùng kinh ngạc mắt trừng lớn: "Cháu không biết phân biệt! Có thể gả vào Mộ gia, còn cảm thấy được ủy khuất sao? "

Mặc dù biết ông đã không hề thương yêu mình như trước, nhưng sự coi thường trong lời nói của ông vẫn khiến Thần Ngàn Âm hết sức khó chịu.

Cô đầu đi ánh mắt chưa xót, sau một lúc lâu mới nói: "Bất luận Mộ gia hay Thần gia, cháu cũng không nghĩ muốn trèo cao. Xin lỗi cháu có việc đi trước."

Dứt lời, cô cúi chào xoay người rời đi, chợt nghe ông giọng lạnh như băng đe dọa: "Được. Cô đã cố ý như vậy liền đem tất cả những gì Thần gia cho cô mấy năm qua trả về."

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ám Áp* 33 Ngày được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Đi tìm Mộ Diễn Đình

Edit: Diệp Lưu Cát

Thần Ngàn Ấm không dám tin quay đầu lại, nhìn trước mặt người mà cô luôn tôn trọng, dù sao cũng không ngờ ông lại đưa lời đe dọa này, ông rõ ràng biết cô hiện tại chỉ có hai bàn tay trắng..

"A..." Cô không nhịn được cười khê thành tiếng, tiếng cười chưa xót: "Được, cháu đợi ông đến lấy."

"Cô..." Không ngờ đến cô ngang ngược đến như vậy, Thần Vệ Tùng hết sức kinh ngạc muốn mở miệng nói gì đó nhưng cô đã sớm biến mất trong tầm mắt ông.

*****

Việc Thần Vệ Tùng đi gặp Thần Ngàn Ấm rất nhanh truyền tới tai của Thần Tâm Ngữ. Cô mặc dù không biết bọn họ nói chuyện gì, nhưng cũng không còn cách nào bình tĩnh. Không thể, dù cho hôn ước của hai gia đình có bị hủy, cô cũng không được phép Thần Ngàn Ấm gả vào Mộ gia. Dựa vào cái gì, số phận của Thần Ngàn Ấm có thể tốt như vậy? Cướp đi cuộc sống giàu sang 20 năm của cô không nói, lại có thể còn muốn để cho cô ta hưởng hạnh phúc đến già?

Không, cô tuyệt đối không cho phép!

Thần Tâm Ngữ nắm chặt bàn tay, sột ruột đi qua đi lại ở trong phòng, đột nhiên ánh mắt lóe lên, khác thường.

*****

Bên kia

Rời khỏi quán trà, Thần Ngàn Ấm trong lòng thờ dài. Thái độ Thần Vệ Tùng khiến cô vô cùng thất vọng, nhưng cô cũng không hy vọng vì mình mà làm ảnh hưởng đến hôn ước hai nhà Mộ Thần, dù sao bọn họ nhẫn tâm, cô không thể không có nghĩa. Nếu việc này không giải quyết xong, thì cuộc sống của cô sau này cũng sẽ không yên bình. Vì vậy chỉ có thể tìm Mộ Diễn Đình để giải quyết.

Nhưng anh còn có thể để ý cô sao? Nghĩ đến Mộ Diễn Đình khuôn mặt tuần tú kia lạnh như băng, ánh mắt cô đột nhiên buồn bã, cũng không có chắc chắn thành công. Nếu không thì, gửi tin nhắn thử xem sao, cô lập tức lấy di động viết một tin nhắn gửi đi:

"Chú, cháu có việc muốn tìm chú, chú có thời gian không?"

Tưởng rằng anh sẽ không trả lời, nhưng sau vài giây hộp thư liền có tin nhắn: "Nói".

Thần Ngàn Ấm muốn hỏi anh ở đâu, ai ngờ, tin nhắn vừa soạn được một nửa máy liền hết pin, màn hình tối đen.

Cư nhiên lại hết pin. Thật là xui xẻo a.

*****

Nửa giờ sau, tại tòa nhà MU

Nhìn tòa nhà cao ốc cao chót vót trước mặt, Thần Ngàn Ấm hít sâu một hơi. Nơi này chính là tập đoàn Mộ thị, so với tập đoàn Thần thị lớn hơn rất nhiều, đủ để thấy, Mộ thị mạnh như thế nào. Vừa mới chuẩn bị đi tới chỗ tiếp tân, cô đã bị một người đàn ông gọi lại:

"Ngàn Ấm tiểu thư."

Thần Ngàn Ấm quay đầu, vừa mắt thấy người đàn ông về mặt tươi cười. Cô lập tức liền nhận ra đi bên kia: "Âu Bạch."

Lúc đầu cô còn sợ anh không có ở công ty, hiện giờ thấy trợ lý đặc biệt bên cạnh anh, trong lòng yên tâm. Âu Bạch mỉm cười đi đến trước mặt cô, lộ ra

hai hàm răng trắng nõn." Ngàn Âm tiểu thư, cô tới tìm giám đốc sao? Để tôi đưa cô đi."

"Thật tốt, làm phiền anh rồi." Thần Ngàn Âm mỉm cười, không thể từ chối.

Hai người rất nhanh liền lên tầng 60, đi tới phòng làm việc của giám đốc, Âu Bạch nói:" Tiểu thư, giám đốc đang ở trong phòng họp tổ chức hội nghị, cô vào phòng làm việc chờ một chút nữa."

Thần Ngàn Âm lắc đầu:"Tôi đứng bên ngoài cũng được."

"Không được, giám đốc sẽ đuổi việc tôi mất, cô vào phòng làm việc của giám đốc, anh ấy chắc chắn sẽ không nói gì. Cô cũng không phải lần đầu tiên tới a."

Âu Bạch vừa nói, vừa mở cửa. Không thể thay đổi, cô đành phải đi vào. Âu Bạch đem cho cô một ly cà phê liền rời đi, không gian lớn như vậy, chỉ có một mình cô, ngồi trên ghế, đem tầm mắt quan sát xung quanh. Như lời Âu Bạch nói, cô không phải lần đầu tiên tới nơi này, nhưng lần trước đến đây cũng hơn nửa năm.

Mọi thứ không thay đổi nhiều, rất đơn giản nhưng sang trọng, cũng như người anh quý phái nhưng lạnh lùng.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ám Áp 33 Ngày* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Gọi, Mộ tổng

Edit: Diệp Lưu Cát

Thần Ngàn Âm thấy ô cắm sạc điện thoại trên tủ cách đó không xa, nhớ rằng điện thoại di động đã hết pin, liền đến gần cắm sạc một chút.

Bên cạnh tủ là giá mắc áo đứng, chỉ treo một bộ âu phục màu đen, Thần Ngàn Âm nhìn đến không thể kìm lòng đưa tay chạm tới, tưởng tượng anh mặc âu phục vẻ mặt lạnh đến mê người, ánh mắt cô dần trở lên ôn nhu.

Cũng chỉ có một mình, cô mới dám đem tình cảm đối với anh biểu hiện ra ngoài. Mộ Diễm Đình, rốt cuộc khi nào thì cháu mới có thể không thích chú nữa đây? Cô nhẹ nhàng nhắm mắt lại, trong đầu nghĩ đến khuôn mặt thanh tú ấy lại xuất hiện có cảm hứng thiết kế.

*****

Mộ Diễm Đình họp xong, cũng đã hơn 4 tiếng.

Từ phòng họp đi ra, nghe Âu Bạch báo Thần Ngàn Âm đang đợi mình, anh vô thức bước nhanh. Đẩy cửa phòng làm việc ra, bên trong phòng tối om, anh không khỏi nhưn mày nhìn xung quanh.

Đi rồi?

Thuận tay bật đèn, ánh sáng bao phủ cả căn phòng, nhìn một chút, anh liền thấy cô đang nằm trên sofa lớn. Lúc này, ánh mắt tức giận từ từ dịu xuống, anh bước đến gần, thấy cô ngủ nhưng hai chân mày đều nhíu lại có chút khó chịu. Mộ Diễm Đình muốn giúp cô chỉnh lại một chút, nhưng nhớ tới cô mấy ngày hôm trước đem ranh giới đẩy anh ra xa, khuôn mặt nhanh chóng khôi phục sự lạnh nhạt. Anh là đánh thức cô, nhưng ánh mắt đột nhiên bị thu hút bởi những bức tranh trên bàn, liền cầm một bức lên xem.

Đó là một chiếc ghim* cài áo phù hợp cho nam giới, mặc dù đường vẽ đơn giản nhưng rất đặc biệt. Anh nhận ra, dáng mẫu vẽ rất giống mình, tựa như cô vì anh mà thiết kế, khóe môi không khỏi nhếch lên.

Cuối cùng, cô định vẽ cái gì?

Mộ Diễm Đình tầm mắt nhíu lại hướng về phía cô, ánh mắt khó hiểu. Như có người nhìn chăm chú, Thần Ngàn Âm rốt cuộc cũng tỉnh lại, theo thói quen vươn tay ra sau, nhưng vừa vươn liền chạm vào vật gì đó, lập tức quay đầu lại, nhất thời bị dọa đến nhảy lên.

"Chú? Như thế nào lại ở đây?" Thần Ngàn Âm ngạc nhiên trừng mắt.

Nhìn thấy đôi bàn tay nhỏ bé trắng nõn của cô chỉ về phía mình, Mộ Diễm Đình trong mắt như sầm lại, giọng có điểm trầm xuống:

"Bỏ tay xuống."

"A..."

Thần Ngàn Ấm cuối cùng cũng phát hiện chính mình lại làm ra chuyện thất lễ như vậy, vội vàng rút tay về:

"Thật xin lỗi... Cháu không có ý." Thần Ngàn Ấm cúi đầu xấu hổ muốn tìm chỗ nào đó để chui vào, mà Mộ Diễm Đình chỉ nhìn đến tóc cô, rồi thành một đống.

"Đều đem chỗ này thu dọn lại." Anh lạnh lùng gõ xuống mặt bàn, cũng không quay đầu lại, thẳng đến sô pha.

Lúc đầu, căn phòng vốn sạch sẽ lại bị chính mình làm bừa bộn, Thần Ngàn Ấm thở mạnh, luống cuống thu dọn lại. Sau khi các bản thảo thiết kế được xếp gọn gàng, cô cúi đầu đi tới trước mặt Mộ Diễm Đình. Anh ngồi ở sô pha tay cầm di động, cũng không để ý đến cô, bất giác Thần Ngàn Ấm cắn môi, chủ động mở miệng:

"Chú..."

Mộ Diễm Đình, giọng nói lạnh nhạt: "Gọi, Mộ tổng."

"..."

Cô hiểu được anh vẫn còn đang tức giận, liền sửa đổi cách xưng hô.

"Mộ tổng..."

Mộ Diễm Đình vừa nghe, khuôn mặt tuấn tú hơi trầm xuống, dường như lại càng không mấy vui vẻ. Thấy anh vẫn không nói lời nào, cô đành phải tiếp tục mở miệng:

"Nếu như, cháu không thực hiện hôn ước, Mộ gia có phải hay không sẽ hủy bỏ hợp tác với Thần gia?"

"Đúng."

Thần Ngàn Ấm đầy mắt đầy hy vọng nhanh chóng bị dập tắt, khéo miệng chưa xốt đáp lại:

"Kia... Cháu sẽ có lỗi với Thần gia."

- - - - -

*Ghim: ghim cài áo vest nam

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Ấp 33* Ngày được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Chỉ yêu một người

Edit: Diệp Lưu Cát

"Chú, chẳng lẽ không còn cách khác sao?"

Đến cuối cùng, cô cũng không thể hết hy vọng.

"Cách khác?" Mộ Diễm Đình nhướn mày, lạnh nhạt hỏi lại:

"Cháu là muốn Duệ Trạch lấy Thần Tâm Ngữ?"

"Cháu không có ý đó."

Thần Ngàn Ấm lắc đầu, nỗ lực thuyết phục anh: "Cháu chỉ nghĩ rằng, sự hợp tác của hai nhà không nhất thiết phải dựa trên hôn nhân. Hơn nữa, Duệ Trạch là cháu chú, chú cũng hy vọng anh ấy hạnh phúc đúng hay không? Cháu không yêu Duệ Trạch, sao có thể đem lại hạnh phúc cho anh ấy."

"..." Mộ Diễm Đình hít sâu, liếc nhìn cô, khiến tim cô như muốn ngừng lại, vô thức siết chặt hai tay, nghe anh nói.

"Tình cảm có thể bồi dưỡng, cháu hiện tại không thương Duệ Trạch, không có nghĩa là về sau không thương. Duệ Trạch và mẹ thẳng bé đều thích cháu, gả vào Mộ gia, đừng lo lắng về vấn đề mẹ chồng nàng dâu, chú cũng che chở cho cháu."

Hiếm khi, có người lạnh lùng nói với cô nhiều như vậy, mà mỗi câu, giống như mũi dao sắc bén trực tiếp đâm vào tim cô, lòng vô cùng đau. Thực ra, cô biết anh vì muốn tốt cho cô, đáng tiếc chân thành này cô không muốn...

Lòng Thần Ngàn Ấm không nhận được nở nụ cười, cũng không biết có dừng cảm để nói tiếp không.

"Chú, chú đã bao giờ yêu ai chưa?"

Mộ Diễm Đình nhíu mày, không ngoài dự đoán cô sẽ hỏi vậy. Không trả lời, thấy anh liền cười ra tiếng, Thần Ngàn Ấm uất ức nói:

"Chú cho rằng rất dễ để yêu một người đúng không? Cháu có thể khẳng định, không phải, ít nhất với cháu mà nói, cũng không dễ dàng. Cháu không yêu Duệ Trạch, vĩnh viễn cũng không có khả năng sẽ yêu, bởi vì thật lâu trước kia, lòng cháu chỉ hướng tới một người, người nào đều không thể thay thế được, cho dù không thể cùng ở cùng một chỗ, cháu cũng chỉ thương người đó. Như vậy, chú cho rằng, có thể cho Duệ Trạch hạnh phúc sao? Nếu chú cho rằng có thể, cháu đây liền đồng ý kết hôn."

Câu nói cuối cùng, cô gần như hết hi vọng.

Mộ Diễm Đình không nói, ánh mắt dừng trên khuôn mặt nhỏ nhắn của cô, ánh mắt ngày càng sâu, giống như bầu trời đêm huyền bí. Căn phòng rơi vào yên tĩnh, lúc này, giống như không khí ngưng lại, khiến người ta không thở nổi.

Thấy anh không trả lời, lòng cô hoàn toàn lạnh đi, đứng dậy muốn rời đi, cổ tay liền bị anh giữ lại.

"Cháu thực sự yêu một người?" Anh vẻ mặt không dám tin, giọng nói liền trầm xuống.

"Đúng." Thần Ngàn Ấm không chút do dự trả lời.

"Ai?"

"Tại sao cháu phải nói?"

Cô tức giận trả lời, muốn gỡ tay anh khỏi tay mình, ai ngờ, anh nhanh hơn cô một bước buông tay:

"Như vậy, tôn trọng lựa chọn của cháu."

Thần Ngàn Ấm ngạc nhiên: "Vây, hợp tác của hai nhà..."

"Cho dù có thực hiện hôn ước, hợp tác cũng sẽ hủy bỏ, việc này không liên quan đến cháu, không cần cố tình mang thêm gánh nặng."

Mấy năm nay, tập đoàn Thần thị hợp tác với Mộ Gia nhận được nhiều lợi thế, tập đoàn nào cũng cần lợi thế, Mộ gia cũng không ngoại lệ. Dù cho tương lai hai nhà sẽ là thông gia, họ cũng không chắc là sẽ hợp tác với Thần gia lâu dài, việc Mộ gia rút khỏi Thần gia, chỉ là vấn đề thời gian.

Thần Ngàn Ấm không ngốc, lập tức hiểu được ý tứ của anh, vô cùng oán giận, việc từ chối hôn ước của cô, lại là cái cớ để anh hủy hoại Thần gia, cô rõ ràng...

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Ấp* 33 Ngày được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Không ai ép buộc được cô ấy

Edit: Diệp Lưu Cát

Tương tượng đến cuộc sống sau này rất có thể sẽ bị Thần gia quấy rầy, cô trừng mắt, tức giận: "Cháu cũng đã đủ thảm, chú như thế nào còn khiến cháu tiếp tục vướng mắc vào mấy chuyện này? Rõ ràng chú có thể không cần đem cháu làm tâm điểm."

Đây là lần đầu tiên Thần Ngàn Ấm tức giận với anh, cô tựa như sư tử nhỏ hung dữ đứng ngồi không yên, nhưng rốt cuộc anh lại cảm thấy cô như đang làm nũng không phải tức giận, khuôn mặt ửng hồng vô cùng đáng yêu. Nhận không được, anh liền đưa tay xoa đầu cô, khuôn mặt không chút giấu giếm cười một cười.

Thần Ngàn Ấm bị tiếng cười của anh làm thiếu chút nữa mất lý trí, khôi phục lại tinh thần, chột nghe giọng nói trầm ấm: "Đói bụng chưa? Muốn đi ăn?"

"Không đói!"

Thần Ngàn Ấm gỡ tay anh xuống, chỉnh lại tóc, hốc mắt đỏ lên. Cô không hiểu, anh như thế nào lại dịu dàng? Anh căn bản một chút cũng không để ý đến cô, cho nên cũng sẽ không để ý cô có thể bị Thần gia giận cá chém thớt, phải không?

"Không đói cũng đi thôi."

Mộ Diễm Đình trầm giọng nói xong, hướng cửa đi tới. Nhìn bóng lưng cao lớn của anh xa dần, cô cắn môi, cảm thấy hết sức thất vọng. Anh luôn thần bí như vậy, không thể tin được. Mỗi khi cô cố gắng tới gần muốn hiểu rõ anh một chút, lại càng cảm thấy anh như xa dần, giống như hiện tại...

"A"

Thất vọng rời khỏi phòng làm việc, thấy anh đứng ở phía trước thang máy không xa nghe điện thoại. Mộ Diễm Đình đưa lưng về phía cô, cô xem như không thấy vẻ mặt của anh, lại nghe thấy giọng nói lạnh lùng: "Cô ấy không muốn, không ai có thể ép buộc! Trên đời còn nhiều cô gái tốt, để Duệ Trạch tìm người khác."

Thần Ngàn Âm hơi sững sốt, rất nhanh nhận ra người đầu dây bên kia là ai, đó là Mộ Khiêm Hoa, mẹ của Mộ Duệ Trạch, chị gái của Mộ Diễm Đình. Từ cuộc điện thoại này, Thần Ngàn Âm không khó đoán, Mộ Khiêm Hoa nhất định là gây áp lực cho anh, khiến anh ép cô thực hiện hôn ước.

Tại sao?

Trong ấn tượng, Mộ Khiêm Hoa dường như không thích cô, hơn nữa, cô sớm đã không phải thiên kim tiểu thư của Thần gia, tại sao vẫn muốn cô trở thành con dâu của bà?

Không hiểu!

Bất quá, biết việc này không phải do Mộ Diễm Đình làm, mà là anh bị bắt buộc trong lòng cô có chút dễ chịu, nhưng nhớ tới mình vừa mới đem hết lời trong lòng nói ra, cô vẫn là khổ sở...

Mộ Diễm Đình cắt điện thoại, quay người liền thấy bộ dạng mặt hờn của cô, mỉm cười nói: "Lại đây."

Thần Ngàn Âm theo bản năng ngẩng đầu, vừa lúc bốn mắt nhìn nhau, hành lang vắng lặng, tim như đập lệch nhịp. Nửa ngày, cô mới lấy lại tinh thần, bước nặng nề đi đến bên cạnh anh, cùng anh chờ thang máy. Lúc này, anh mở lời: "Chú nghĩ, cháu thích Duệ Trạch."

Thần Ngàn Âm trong lòng như có hòn đá đè nặng, sợ hãi trừng mắt lớn: "Chú..."

Cô không thể không cho rằng, anh đang cùng cô giải thích, giải thích, anh nghĩ cô thích Mộ Duệ Trạch nên mới ép cô thực hiện hôn ước?

Trong lòng không hiểu đột nhiên trở lên vui vẻ, suy nghĩ lung tung, thang máy cuối cùng cũng mở "Đình". Cô còn chưa kịp phản ứng, anh đã nắm tay cô đi vào trong.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Âm Áp 33 Ngày* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Anh đối với cô tốt nhất

Edit: Diệp Lưu Cát

Bước vào thang máy, anh lập tức buông tay cô, nhấn nút tầng bãi đỗ xe.

Cửa thang máy rất nhanh đóng lại, Thần Ngàn Âm ngẩng đầu nhìn anh, từ góc độ này, anh đẹp đến độ hoàn mỹ. Lông mày rậm, mũi cao, thân hình hết sức mê người... Nhìn thế nào đều lộ ra vẻ anh tuấn. Tạo hóa quá thiên vị, cơ hồ đem những thứ hoàn hảo nhất đặt lên người anh, cho nên, người phụ nữ kết hôn với anh trong tương lai sẽ là người tốt nhất đi?

Nhưng còn có thể có người thích anh hơn cô sao?

Hắn là sẽ có, Mộ Diễm Đình của cô, nhất định sẽ hạnh phúc bên cô gái ấy! Ánh mắt có chút khó hiểu cay cay, Thần Ngàn Âm liền cúi đầu. Không gian không lớn, lúc này đặc biệt yên tĩnh, cô rõ ràng có thể nghe được tim mình đang đập loạn, và tiếng thở gấp của hai người. Ước chừng nửa ngày, Mộ Diễm Đình chủ động phá vỡ sự yên tĩnh: "Nghĩ muốn đi đâu ăn?"

"Không" Thần Ngàn Âm lắc đầu, một lúc sau tiếp tục nói: "Do chú quyết định."

Ban đầu, cô không nghĩ sẽ cùng anh dùng bữa, nhưng sau khi nghe anh nói chuyện điện thoại, chính mình quyết định thay đổi. Anh không thích cô, anh không sai, cô thích anh lại là chuyện của cô, không thể giận chó đánh mèo... Mà về sau, Thần Ngàn Âm nghĩ muốn gặp anh, cũng chưa chắc có cơ hội, liền đồng ý đi cùng anh.

"Được." Thấy cô đồng ý, tâm tình Mộ Diễm Đình vui vẻ rất nhiều.

Hai mươi phút sau, hai người đến một nhà hàng hải sản nổi tiếng. Vì nghĩ cô đã mệt, Mộ Diễm Đình trực tiếp đem xe chạy đến cửa nhà hàng, ý bảo cô

vào trong chờ anh, mới lái xe đến bãi đỗ xe. Anh tuy tính tình lạnh lùng, nhưng với cô hết sức quan tâm, có lẽ vì điểm này, cô không thể không thích anh mà còn càng lún sâu. Dù sao, từ nhỏ đến lớn, anh đối với cô tốt nhất trên đời.

"Thần Ngàn Ấm?" Đột nhiên âm thanh quen thuộc truyền đến, Thần Ngàn Ấm theo đó quay đầu, thấy hai người phụ nữ tự dưng đi đến trước mặt, là chị họ của Thần Tâm Ngữ, Tô Ngôn Phi.

"Đúng, Thần Ngàn Ấm a". Tô Ngôn Phi khinh bỉ cười:

"Cô không phải bị Thần gia xóa tên sao? Như thế nào đủ khả năng đến nơi này? Phải biết rằng, nơi này trả tiền một chút com, cô cũng phải mất cả tháng lương."

Thần Ngàn Ấm không nghĩ muốn cùng chị họ tranh cãi, liếc nhìn một cái rồi coi Ngôn Phi như không khí.

Tô Ngôn Phi thấy thế, khuôn mặt tức giận tức giận như bị bóp méo, nhìn không được cao giọng:"Cô sẽ không để người khác bao nuôi chứ? Hẳn có biết hay không cô là người phụ nữ độc ác, ngay cả mẹ mình cũng có thể đẩy xuống lầu?"

"Cái gì? Cô ấy đem bác Thần đẩy xuống lầu?"

Người phụ nữ đứng bên cạnh nghe vậy, không khỏi kinh hô một tiếng. Trong đại sảnh rất nhiều người đứng lại, nhìn họ. Tô Ngôn Phi bại hoại, cố tình bôi nhọ cô:"Đúng vậy. Vì cô ta bên ngoài quan hệ nam nữ bừa bãi, bác gái mới chỉ nói hai câu đã bị cô ta đẩy xuống lầu."

"A. Đây là nguyên nhân cô ấy bị xóa tên khỏi Thần gia? Thần gia thật buồn, vì có người con vong ơn bội nghĩa như vậy."

"Chưa hết, cô ta còn không biết liêm sỉ câu dẫn vị hôn phu của Tâm Ngữ, cướp đi 20 năm thân phận không nói, ngay cả hạnh phúc nửa đời cũng muốn hưởng."

"Thật không biết xấu hổ..."

Hai người họ thêm mắm thêm muối chửi bới Thần Ngàn Ấm, chung quanh mọi người nhìn cô, ánh mắt dần dần từ tò mò chuyển sang khinh bỉ, thậm chí có người khẽ nói nhỏ chỉ trích cô.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Áp* 33 Ngày được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14: Bị đưa đến cũ cảnh sát

Edit: Diệp Lưu Cát

Thần Ngàn Ấm cười thành tiếng, giọng nói lạnh đi:"Nói đủ chưa?"

Tô Ngôn Phi thấy cô tức giận, không khỏi sùng sốt, phản ứng lại:"Như thế nào? Là tôi nói sai sao? Người như cô cũng không biết trong người chảy bao nhiêu thứ máu dơ bẩn." (t là khá tức mụ này á.-.)

"Bóp."

Bàn tay Thần Ngàn Ấm hạ trên mặt Ngôn Phi, đánh gãy lời nói của cô ta, làm tất cả mọi người đều há mồm ngạc nhiên. Tô Ngôn Phi đau đớn, không dám tin trừng mắt nhìn Thần Ngàn Ấm, hoàn toàn không đoán được, Ngàn Ấm ở trước mặt mọi người đánh mình.

"Cô đánh tôi? Chết tiệt, tôi liều mạng với cô." Tô Ngôn Phi lấy lại tinh thần, hung hăng tiến về phía cô.

Phụ nữ đánh nhau, liền túm tóc, cào mặt, kéo quần áo, hét lên cùng một lúc. Lúc này, cái gì rụt rè, cái gì thực nữ đều bị đánh mất, Tô Ngôn Phi cũng không ngoại lệ, trở thành người đàn bà người đàn bà chưa ngoan, quý không ra quý.

Tô Ngôn Phi tiến đến đánh Thần Ngàn Ấm, mà may cô không có bị thương. Vừa nghĩ muốn đánh trả lại Ngôn Phi, nhưng lý trí bình tĩnh, cô sẽ không dùng bạo lực. Bởi vậy, cô chính là né tránh khỏi móng tay sắc nhọn của đôi phượng, không đánh trả. Đột nhiên Tô Ngôn Phi cời giày cao gót, nghĩ muốn lấy gót giày đánh cô. Thần Ngàn Ấm ánh nhìn tức giận, nhanh chóng dùng sức túm tay Tô Ngôn Phi đẩy về phía sau.

"A..."

Tô Ngôn Phi hét lên một tiếng, đụng phải người đàn ông phía sau, hai người đồng thời ngã xuống, mặt mũi Ngôn Phi tím ngắt. Mọi người ồ lên, chỉ trừ Thần Ngàn Ấm đánh giá cô cao hơn. Tô Ngôn Phi không nói đến tóc lộn xộn, phấn trang điểm nhoe nhoét, như quý, lại còn ngã trước mặt người đàn ông tao nhã thanh tú. Hung hăng đứng dậy chỉ vào Thần Ngàn Ấm:"Bảo cảnh sát, tôi sẽ báo cảnh sát bắt cô, đồ tiện nhân."

*****

Nhà hàng hải sản nằm ở trung tâm, cảnh sát bình thường luôn đi kiểm tra, vì thế không cần báo, cảnh sát rất nhanh đã tới, đem họ đi.

Mộ Diễm Đình không nghĩ tới đi đỗ xe, trên đường có cuộc điện thoại khẩn cấp nên mất chút thời gian, quay trở về liền không thấy Thần Ngàn Ấm, di động cô cũng không bắt máy.

Anh khuôn mặt thanh tú đen lại, tức giận gọi cho Âu Bạch: "Đem Ngàn Ấm tìm về."

Âu Bạch sùng sốt: "Giám đốc, Ngàn Ấm tiểu thư không phải anh ở một chỗ sao? Chẳng lẽ anh đem cô ấy đuổi đi?"

"Bớt nhiều lời, mau đi tìm người."

"Vâng thưa giám đốc." Âu Bạch không dám chậm trễ, nhanh chóng đi tìm tin tức.

Rất nhanh, Âu Bạch đã biết, Thần Ngàn Ấm cùng hai người phụ nữ đánh nhau bị đưa đến cục cảnh sát, trên mặt có chút khó nói, đem chi tiết báo cho Mộ Diễm Đình:

"Giám đốc, nghe nói tiểu thư đánh nhau với con gái Tô Ngôn Phi của cảnh sát trưởng, đã bị đem đến cục cảnh sát a."

Mộ Diễm Đình: "..."

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Áp 33 Ngày* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Đòi lại công bằng

Edit: Diệp Lưu Cát

Tô Ngôn Phi là con gái của cục trưởng, tất nhiên sẽ không sợ hãi, cô cùng bạn lấy lời khai xong liền rời đi. Lo lắng chỉ có Ngàn Ấm.

Trong vòng thẩm vấn.

Thần Ngàn Ấm kể chi tiết tình hình, nhưng hai cảnh sát thẩm vấn cô lại bắt cô thừa nhận đã đánh người, cô đương nhiên không muốn, hai bên như vậy tranh cãi. Không thể làm cô khuất phục, đối phương không khỏi nổi giận đập tay xuống bàn: "Cô không kí tên? Đừng rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt."

Thần Ngàn Ấm đứng đắn phản bác lại: "Đánh nhau không phải trách nhiệm của một mình tôi, vì cái gì Tô Ngôn Phi cùng bạn cô ấy có thể rời đi? Tô Ngôn Phi đem tôi hướng đánh, còn có ý đồ lấy giày cao gót động tay, trong lời thẩm vấn có ghi, các người như thế nào không điều tra, liền bắt tôi nhận đã đánh người? Dựa vào cái gì?"

"A!"

Một trong hai người cảnh sát cười lạnh ra tiếng: "Dựa vào cái gì? Cô đánh người ta mặt mũi bầm dập, da trầy xước còn không thấy?"

"Đó là hai người đó tự..."

"Bớt nói lời vô nghĩa, mau cho cô ta ký tên."

"Nghe thấy không? Cô nhanh ký tên, chúng tôi sẽ xin tòa án xét xử nhẹ cho cô, có thể chỉ bị giam một hai tháng. Nếu cô không hợp tác, mức án sẽ lên ba năm."

Thần Ngàn Ấm nghe thấy, không nhịn nổi tức giận: "Các người đây là làm việc trái pháp luật! Tôi sẽ không ký tên, tôi muốn tố cáo các người lạm dụng chức quyền, cùng nhau cấu kết..."

Câu nói còn chưa nói xong, hai má liền bị tát thật mạnh "Bốp! Bốp", trong phòng kín, âm thanh đặc biệt vang lớn.

Lúc sau, hai má trắng nõn của Thần Ngàn Ấm sưng lên, đau đến chảy nước mắt.

"Các người... Các người quả thực quá đáng!" Cô cắn môi, mắt trừng lớn về phía họ. Rõ ràng, họ là hiện thân của chân lý, lại chỉ biết uy hiếp người khác, như vậy, xứng đáng là cảnh sát?

Mặc kệ cô chửi rủa, đơn giản là không làm, mà đã làm phải làm đến cùng, một người cầm đơn, một người túm tay phải cô, ép buộc ký tên.

Thần Ngân Âm cắn răng, ra sức phản kháng nhưng sức cô không thể đấu được họ, vẫn là hoàn toàn phản kháng vô ích. Cuối cùng, cô nhìn tên mình trên giấy trắng mực đen, thiếu chút nữa khóc lớn. Đây thực sự là một xã hội bất công, những người như cô ấy, muốn đòi công bằng, đó có phải là một ảo tưởng?

A... Cô khẽ nhếch môi cười, tìm lạnh đến cùng cực, đầu thay cho cô và những người từng như cô. Lòng như rơi xuống vực, đột nhiên cánh cửa phòng thăm vẫn bị đẩy mạnh, một đám người tiến vào, đi đầu là một người đàn ông trung niên với khuôn mặt tái mét.

Nhìn thấy người tới, hai người kia liền nhanh chóng trang nghiêm: "Cục trưởng."

Người này đúng là Tô Thượng. Thần Ngân Âm chợt dạ, dự đoán ông ấy sẽ đến, có thể nào, muốn thay Tô Ngôn Phi xả giận?

Cô nghĩ đúng? Thật sự Tô Thượng rất sủng ái Tô Ngôn Phi, sẽ phân biệt trắng thành đen.

Tô Thượng hoảng hốt đi đến trước mặt cô, âm thanh ân cần: "Ngân Âm, cô không sao chứ?"

Thần Ngân Âm trong nháy mắt, tưởng mình nghe nhầm, còn chưa kịp mở miệng, Tô Thượng lạnh lùng ra lệnh: "Cô yên tâm, việc này tôi nhất định đòi công lý cho cô. Đi, đem hai người này ra ngoài."

"..."

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Âm Áp* 33 Ngày được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Ôm cô vào lòng

Edit: Diệp Lưu Cát

Kỳ thật, không chỉ Thần Ngân Âm bị thái độ của Tô Thượng làm ngạc nhiên, hai người cảnh sát kia cũng ra mặt khiếp sợ, dù sao bọn họ vốn là bởi vì con gái Tô Ngôn Phi của cục trưởng mà làm khó dễ cô, không nghĩ tới ông lại lễ phép với cô, hơn nữa còn nói giúp cô.

"Cục trưởng, chúng tôi sai rồi, chúng tôi không biết Thần tiểu thư..."

"Bốp"

"Bốp"

Những tiếng tát lớn vang lên, đánh gãy lời giải thích của họ, Thần Ngân Âm trừng lớn mắt, chỉ thấy Tô Thượng tức giận quát lớn: "Ai cho các người lớn gan, dám vu oan như vậy? Hôm nay, các người liền bị cách chức! Đem người dẫn đi!"

"Cục trưởng, chúng tôi không dám... nữa..."

"Cục trưởng..."

Hai người hối hận không thôi, quỳ xuống xin tha thứ, đáng tiếc Tô Thượng một cái cũng không liếc nhìn, ra lệnh cho cấp dưới đưa người đi. Rất nhanh, phòng thăm vẫn chỉ có cô và Tô Thượng, ánh mắt Thần Ngân Âm ẩn chứa thắc mắc, liền nghe Tô Thượng nói: "Bọn họ tôi đã xử lý xong, hiện tại, tôi đưa cô ra ngoài."

"Cảm ơn." Tuy không nghĩ ra vì sao Tô Thượng giúp mình nhưng Thần Ngân Âm vẫn lễ phép cảm ơn.

Hai người bước ra khỏi phòng, phía xa, Thần Ngân Âm liền nhìn thấy hình dáng lãnh đạm, lạnh lùng quen thuộc. Hai tay anh để trong túi, tao nhã đứng ở cửa, vẻ mặt lạnh lùng nhưng lại khiến Thần Ngân Âm thấy ấm áp.

Là chú...

Mộ Diễm Đình đến đây...

Cô theo bản năng dừng lại mặt ngây ngốc nhìn anh, lúc này nước mắt không thể không tràn mi, rơi xuống sàn. Bị ông nội đuổi ra khỏi nhà, cô không khóc, bị người khác hăm hãi cô cũng không khóc, vừa mới bị vu oan, cô lại khóc, nhìn đến anh càng không kiềm chế được.

"Chú..." Cô nghẹn ngào gọi anh một câu, thân hình mảnh khảnh hướng chỗ anh chạy đến.

Nhìn cô tóc lộn xộn, bộ dạng chật vật chạy về phía mình, Mộ Diễm Đình không chút do dự dơ hai tay, ôm cô vào lòng.

Nhìn hai người ôm nhau, ánh mắt Tô Thượng liền đen lại. Đường như xác nhận, Mộ Diễm Đình thật sự coi trọng Thần Ngàn Ấm, đặc biệt trong thành phố truyền tin Mộ Diễm Đình không đến gần phụ nữ, mà đối với Thần Ngàn Ấm lại vô cùng quan tâm! May mắn ông tới đúng lúc, nếu không khi nhắc tới Mộ Diễm Đình, ông khó có đường thoát...

Tô Thượng sau một lúc sợ, vội vàng đi đến trước mặt hai người, ôn tồ nói: "Thật xin lỗi Mộ tổng, tôi là không quản giáo cấp dưới tốt, làm cho Ngàn Ấm chịu ủy khuất. Ngài yên tâm, tôi đã đem hai người kia cách chức, về phần con gái không hiểu chuyện của tôi, ngày khác nhất định sẽ đến xin lỗi Ngàn Ấm. Việc này mong Mộ tổng tha thứ? Tô Thượng tôi vô cùng cảm kích."

Thần Ngàn Ấm từ lúc Tô Thượng lên tiếng liền khôi phục lý trí, buông lỏng Mộ Diễm Đình ra, đứng bên cạnh anh. Nghe Tô Thượng hướng cô giải thích, không khỏi kinh ngạc, mà Mộ Diễm Đình lạnh lùng, mặt sắc lại khiến Tô Thượng không khỏi rùng mình.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Áp 33 Ngày* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Mọi chuyện, có tôi!

Edit: Diệp Lưu Cát

Tô Thượng có thể leo lên vị trí cao như vậy, đầu óc suy nghĩ chắc chắn không thấp, ông sợ Mộ Diễm Đình, càng hiểu rõ với Thần Ngàn Ấm tốt nhất không nên đụng tới.

Liền không chờ Mộ Diễm Đình mở miệng, nhìn về phía cô thành kính: "Ngàn Ấm tiểu thư, đều là tôi chiều con gái quá mức, để nó làm chuyện tày trời như vậy, cô có thể vì tôi tha thứ cho Ngôn Phi không?"

Thần Ngàn Ấm nhìn ông, suy nghĩ một hồi, bình tĩnh đáp: "Ông không cần xin lỗi, dù sao đánh nhau cả hai bên đều có trách nhiệm. Chỉ hy vọng ông có thể về dạy dỗ lại Ngôn Phi, về sau không cần đem người khác ra khiêu khích sỉ nhục. Tôi không phải cốt nhục của Thần gia, nhưng cũng có lòng tự trọng của mình."

Từ nhỏ đến lớn, Tô Thượng đối với cô không chút ấn tượng, nhưng thi thoảng cũng hỏi đến cô, bởi vậy, trong chuyện này, cô cũng không muốn gây khó dễ cho ông, hơn nữa oan có đầu nợ có chủ, cho dù tính toán, cũng sẽ chỉ tìm Tô Ngôn Phi.

Tất nhiên còn có một nguyên nhân khác, sau lưng Tô Thượng thế lực không nhỏ, cô không hy vọng ôn cùng Mộ Diễm Đình sẽ có thù hằn.

"Tốt, cô yên tâm, tôi nhất định sẽ chỉ bảo con gái thật tốt." Tô Thượng như gỡ được lo lắng đáp lại, lại nhìn về phía Mộ Diễm Đình vẫn im lặng, áp ứng thăm dò: "Mộ tổng..."

"Làm như cô ấy nói."

Mộ Diễm Đình lạnh khốc, mặt không thay chút thay đổi, đem Thần Ngàn Ấm rời đi. Tuy rằng, không hài lòng với lương thiện của cô, nhưng anh vẫn tôn trọng quyết định đó.

Vừa rời khỏi cửa cục cảnh sát, trời bỗng tối sầm lại. Mưa.

"Không xong rồi, không có mang ô." Thần Ngàn Ấm thì thầm một câu, lời vừa nói ra, trên đỉnh đầu đột nhiên xuất hiện bàn tay giúp cô che mưa.

"Chú..."

Không ngờ đến, người đàn ông này thực sự đã đưa tay ra che mưa cho cô, Thần Ngàn Ấm trong lòng phút chốc xẹt qua một tia ấm áp. Mộ Diễm Đình không đợi cô phản ứng, một tay che mưa, một tay ôm eo mang cô nhanh chóng đến xe.

Dưới sự che chắn của anh, cô chỉ ướt một chút áo, mà anh cơ hồ toàn thân đều dính nước. Ngồi trong xe, ánh đèn sáng, cô nhìn rõ những giọt nước mưa theo khuôn mặt tuấn tú hoàn mỹ của anh chảy xuống, nhất thời nghĩ nhiều, liền rút khăn tay giúp anh lau. Không ngờ đến, cô làm như vậy, Mộ Diễm Đình đứng hình mất 5s, ánh mắt lóe lên.

Trong xe chật hẹp, ả một mùi hương mờ nhạt. Ý thức được mình đang làm cái gì, Thần Ngàn Ấm vội vàng rút tay về, cười gượng: "Ách, chủ là tự lau."

Mộ Diễm Đình tầm mắt dừng trên mặt cô, lúc này mới chú ý tới hai má sưng lên miệng có chút chảy máu, nhìn không được đưa tay sờ lên cằm cô, khuôn mặt tuấn tú cẩn thận xoa nhẹ.

Thần Ngàn Ấm nháy mắt, ngay cả hô hấp đều quên. Mà anh rất nhanh liền buông ra cô, trầm giọng dặn: "Lần sau đánh nhau, nhớ đánh lại."

"Ân"

"Đánh nặng tay một chút, chắc chắn sẽ không thua."

"Vây, nếu người kia tàn phế thì sao?" Cô nhin không được hỏi anh, đáy mắt lặng lẽ xẹt qua một tia chờ mong.

Mộ Diển Đình không trả lời, mà yên lặng lái xe. Thần Ngàn Ấm cảm thấy mắt mặt xoa tay, dựa lưng vào ghế nhìn mưa.

Chiếc xe di chuyển đều đặn về phía trước trong cơn mưa lớn, không biết đi qua bao nhiêu ngã tư, yên tĩnh, cuối cùng vang lên giọng nói trầm thấp và quỵn rữ:

"Mọi chuyện, có chú."

"..."

Trong xe im lặng như trước, đáp lại anh, chỉ có tiếng hít thở của cô.

....

P/s: Thần Ngàn Ấm, mau tỉnh tỉnh tỉnh, chú nhỏ đã trả lời vấn đề aaaaaaa

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Áp* 33 Ngày được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Không bỏ qua cho cô

Edit: Diệp Lưu Cát

Tô Ngõn Phi về nhà, lập tức gọi cho Thần Tâm Ngữ. Hai người nói không thân thiết là sai, mà còn là chị em thân thiết lâu năm trong lòng đều ghét Thần Ngàn Ấm, cho nên khi đẩy cô vào chuyện này, Ngõn Phi vui vẻ nghĩ tới muốn cùng chia sẻ với Thần Tâm Ngữ.

Thần Tâm Ngữ nghe xong Ngõn Phi nói, không khỏi trờng mắt lớn, tràn đầy hưng phấn:"Chị Ngõn Phi, chị thật sự đã đem cô ta đưa vào sở cảnh sát sao?"

"Hừ, đương nhiên, em không biết ba chị là ai?"

Tô Ngõn Phi lúc này còn không biết Thần Ngàn Ấm đã được Mộ Diển Đình đưa ra khỏi sở cảnh sát, đặc ý nói thêm:"Cô ta dù chỉ ở đó một tháng, cũng không mất mũi quay về trường học. Cái gì là Thần Ngàn Ấm hoa khôi của trường, haha, thật đáng cười."

Thần Tâm Ngữ vui vẻ trả lời:"Chị Ngõn Phi, thật sự rất cảm ơn đã thay em báo thù cho mẹ."

"Như vậy khách khí làm cái gì? Đúng rồi, bác có khỏe không?" Tô Ngõn Phi không quên hỏi đến Tô Ngọc Liên.

Thần Tâm Ngữ giọng giả bộ đau lòng đáp lại:"Mẹ em thân thể đã phục hồi, nhưng bị Thần Tâm Ngữ làm đến lòng tổn thương, có vẻ không vui."

Tô Ngõn Phi vừa nghe, tức giận không được:"Thần Ngàn Ấm..., chị thực hối hận không để cảnh sát dạy dỗ cô ta thêm một bài học."

"Con muốn dạy dỗ ai?"

Tô Thượng lớn tiếng, dọa Tô Ngõn Phi sợ hãi giật mình, cô quay đầu thấy ba mặt tức giận đi tới, rất nhanh cùng Thần Tâm Ngữ cúp máy:"Chị còn việc, chúng ta lần sau sẽ nói chuyện tiếp, tạm biệt."

"Àn, tạm biệt."

Thần Tâm Ngữ vui sướng khoe miệng không khỏi gọi lên một tia cười lạnh. Cô còn đang tính toán tìm người đối phó Ngàn Ấm, không nghĩ tới Tô Ngõn Phi đã giúp cô trả thù, thật bớt lo lắng. Về sau chờ Thần Ngàn Ấm từ sở cảnh sát ra, sẽ từ từ tính.

Dùng cha để đẩy Thần Ngàn Ấm vào tù, Tô Ngõn Phi có chút chột dạ, đem chính mình đến kêu ca:"Cha đã về, người xem mặt con, bị Thần Ngàn Ấm đánh thành như vậy, cũng không thể ra ngoài gặp người khác nữa, ô... ô"

Dứt lời, cô không quên lấy khăn tay, giả vờ lau nước mắt. Nhìn thấy rõ mặt con gái bị đánh như vậy, Tô Thượng đương nhiên có phần đau lòng, rốt cuộc lý trí vẫn là chiếm hơn, ông nghiêm mặt, lớn tiếng nói:"Ồn ào! Con tại sao lại xen vào chuyện của người khác, đem người ta ra sỉ nhục, nói bậy."

"Con..."

Không ngờ đến cha lại mắng mình, Tô Ngôn Phi ủy khuất khóc khóc thút thít: "Cha, con không thể không quên được Thần Ngàn Ấm đã đẩy bác Thần xuống lầu, Thần gia nuôi cô ấy bao nhiêu năm như vậy, như thế nào có thể lấy oán trả ơn? Hơn nữa, nghe nói cô ấy còn có người bao nuôi, Thần gia thật sự mất mặt."

"Cha nói con làm việc gì cũng phải có bằng chứng, con để ngoài tai có phải hay không?"

"Con..."

"Con nói Ngàn Ấm có người bao nuôi, ai bao? Ngay cả Mộ gia cũng muốn Ngàn Ấm làm con dâu, vậy con bé còn bị bao nuôi sao? Cha cảnh cáo con, về sau chớ có lại gây chuyện với Ngàn Ấm, nếu không, đừng trách cha không nhận đứa con gái này."

Tô Thượng nổi giận đùng đùng, nói xong liếc nhìn Tô Ngôn Phi rồi rời đi.

Cuộc đời lần đầu tiên bị cha mắng nặng lời như vậy, Tô Ngôn Phi cả người như không tin nổi, ngồi xuống ghế, hảo sau một lúc lâu mới lấy lại tinh thần.

Nhận ra mọi chuyện, vội vàng gọi điện đến sở cảnh sát hỏi thăm tình hình. Biết được Thần Ngàn Ấm đã được Mộ Diễm Đình đưa đi, nhưng cha lại là kẻ người còn cách chức hai người cảnh sát đã giúp, Tô Ngôn Phi cắn răng, trong lòng vô cùng oán giận.

Tiện nhân, tôi nhất định sẽ không bỏ qua cho cô!

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Áp* 33 Ngày được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Mộ Diễm Đình thật biết chọn đồ

Edit: Diệp Lưu Cát

Thần Ngàn Ấm tỉnh lại, phát hiện chính mình nằm ở chiếc giường lớn, mà cô đối với nơi này không xa lạ, dù sao mấy ngày trước cô đã ở. Mọi chuyện hôm qua xảy ra nhanh hiện lên trong đầu, nhớ tới mình ngồi trong xe Mộ Diễm Đình ngủ quên, cô không khỏi ảo não vỗ tay lên trán.

A, cô ngủ đã rất lâu, anh chắc chắn sẽ không nói nên lời với cô đi? Cô như thế nào có thể ngủ đến quên trời đất?

Hơn nữa, nếu như không nhầm, anh là người ôm cô vào phòng, cái việc này, thật không còn mặt mũi để gặp anh.

Nghĩ vậy, Thần Ngàn Ấm hai tay che mặt, lúc này mới thấy khóe miệng dán một miếng băng nhỏ.

Này, ở tay cũng có.

Anh đã giúp cô? Thần Ngàn Ấm có chút nôn nóng, trong lòng nhất thời tựa như có mật ngọt, thậm chí ngay cả khóe miệng cũng không tự giác tươi cười.

Di Lý gõ cửa tiến vào, chỉ thấy cô ngồi ở trên giường đang ngẩn người. Ánh mặt trời xuyên qua kính chiếu vào khuôn mặt nhỏ nhắn, cô tựa đẹp đến mê người.

"Tiểu thư..." Di Lý tươi cười, lên tiếng gọi cô.

Thần Ngàn Ấm ngẩng đầu, mặt mày hoảng loạn chào hỏi: "Di lý, di khỏe không? Chúng ta lại gặp mặt?"

"Đúng vậy, tiểu thư. Thiếu gia sợ cô đói... liền kêu tôi gọi cô rời giường, cậu ấy đang chờ trong phòng ăn a."

Thần Ngàn Ấm vừa nghe, vội vén chăn xuống giường: "Hảo, cháu sẽ đi rửa mặt trước."

Lúc này, di Lý nói thêm: "Tủ quần áo tất cả đều là quần áo mới, thiếu gia vì cô đã mua thêm rất nhiều."

"A..."

Không nghĩ tới anh thế nhưng còn giúp cô mua quần áo, Thần Ngàn Ấm mắt ngay ngốc, quả thực Mộ Diễm Đình đã rất sùng cô.

Di Lý thấy thế, không khỏi cười: "Thiếu gia đối với tiểu thư rất tốt"

"Ách..."

Thần Ngàn Ấm khuôn mặt đỏ lên. Cô biết anh tốt với cô, nhưng khi để người nhắc tới, vẫn là có chút khó chịu.

Thấy được cô không tự nhiên, dì Lý không nói thêm nữa, chốc lát xin rời đi. Dì đi khỏi, Thần Ngàn Ấm rất nhanh rửa mặt, hướng từ quần áo đi tới, tò mò mở cửa.

"Úm" Cô bất ngờ không thể kìm nén cảm xúc bởi số quần áo trong tủ, huống hồ đây còn là đồ của Mộ Diển Đình mua?

Mặc dù đã biết trước, nhưng Thần Ngàn Ấm không nghĩ sẽ nhiều đến như vậy, cô nhất thời hoảng hốt.

Một chiếc tủ quá rộng nằm mét với những bộ váy, áo khoác, áo, quần, túi, giày đang khá phổ biến... Thoạt nhìn, mọi thứ đều rất đắt tiền đi.

Tùy tay cầm một chiếc váy, vừa vặn là số đo của cô, lại nhìn thứ khác, kết quả giống nhau, tất cả cô đều mặc vừa, ngay cả bra, cũng quá chuẩn...

Thần Ngàn Ấm trừng lớn mắt, có chút không dám.

Sợ anh chờ lâu, cô cũng không thể suy nghĩ nhiều, nhanh thay đồ, cột tóc, tâm tình vui vẻ ra ngoài.

Vào phòng ăn, Mộ Diển Đình đã ngồi trước, khuôn mặt thanh tú đang chăm chú đọc báo.

Nghe thấy tiếng bước chân, anh chậm rãi ngẩng mặt nhìn, khuôn mặt nhỏ nhắn tươi cười của cô không khỏi khiến anh cười nhẹ một tiếng.

"Chú, buổi sáng tốt lành." Cô thản nhiên nhìn anh, đi đến bên cạnh ngồi xuống.

"Buổi sáng tốt lành." Mộ Diển Đình tầm mắt rời khỏi cô, nhẹ nhàng đáp.

Hai người im lặng bữa sáng, không có ai mở miệng, đến khi dì Lý bung hoa quả tới, vẻ mặt ngạc nhiên hướng tới cô:

"Oa, tiểu thư, chiếc váy này thật hợp với cô nha, quả nhiên thiếu gia thật biết chọn đồ."

*****

P/s: Dì Lý là thần hộ trợ số 2. Vậy số 1 ở đâu? Số 1 là Âu Bạch ca ca đẹp trai đó. Hahaha

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Áp 33 Ngày* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Thật sự, chân hơi ngắn

Edit: Diệp Lưu Cát

" Phải không? Cám ơn. "

Thần Ngàn Ấm có chút xấu hổ trả lời. Nếu dì Lý chỉ là khen chiếc váy cô mặc thì thật tốt, nhưng tâm điểm lại là tập trung khen anh rất biết chọn đồ, như vậy nghe không thể không thấy áy náy.

"Đương nhiên rồi, nó rất hợp với tiểu thư..." Dì Lý buông chén đĩa, thiết tình khen ngợi.

"Ồ..." Thần Ngàn Ấm gượng cười hai tiếng, cảm lấy ly sữa, ánh mắt che dấu không được tự nhiên.

Dì Lý lúc nào cũng nhìn thấu ánh mắt của cô, rất nhanh liền rời nhà ăn. Dì vừa đi, không gian trầm mặc bỗng nhiên được Mộ Diển Đình phá: "Chú tùy ý chọn nó."

"À"

Cô nhìn anh, biết anh muốn giải thích lời dì "có đôi mắt thật biết chọn đồ", không khỏi bật cười: "Chú, người tùy ý chọn liền thích hợp với cháu, thật lợi hại"

"Dáng người cháu mặc cái gì đều phù hợp"

Mộ Diển Đình trả lời, ngay cả khen ngợi cũng nghiêm trang. Thần Ngàn Ấm hiển nhiên không dự đoán được anh lại khen ngợi mình, mặt không khỏi hồng, thẹn thùng cúi đầu nói: "Nào có, dáng người cháu thật không tốt."

Cùng người đàn ông thâm yêu thảo luận về dáng người của mình, loại cảm giác này không được tự nhiên a, cô có thể không cần tiếp tục nói nữa?

Nhưng mà Mộ Diển Đình tựa hồ đối với vấn đề này cảm thấy hứng thú, tiếp lời của cô: "Thật sự, chân hơi ngắn."

Thần Ngân Âm: "..."

****

Dùng bữa sáng xong, Thần Ngân Âm muốn rời đi, Mộ Diễm Đình cũng không giữ cô lại, tiện đường đến công ty liền đưa cô về nhà trọ.

"Chú, rất cảm ơn."

Thần Ngân Âm tháo dây an toàn, trân thành nói với anh.

Mộ Diễm Đình dơ tay, xoa đầu cô: "Không có gì, có việc gọi điện cho chú."

"Ân, tốt."

Cô nhu thuận trả lời, mở cửa xuống xe. Đứng ngoài xe hướng đến anh bên trong phát tay, mỉm cười ý bảo anh đi trước. Mộ Diễm Đình nhẹ nhàng gạt đầu, rất nhanh, chiếc Bentley màu trắng biến mất trong tầm mắt của cô.

"Tạm biệt, chú nhỏ thân yêu."

Nhìn xe xa dần, Thần Ngân Âm tự thì thầm nói, ánh mắt có chút thất vọng. Mặc dù cô hứa sẽ gọi cho anh, nhưng cô rất rõ ràng. Đó chỉ là một câu trả lời lịch sự. Cô và anh là người hai thế giới khác nhau, không nên có quá nhiều thân thiết...

Tâm trạng ngổn ngang đi tới phòng trọ, lại phát hiện một phụ nữ trung niên mập mạp đứng ở cửa.

Nhìn thấy Thần Ngân Âm, đối phương bật người: "Ai, Thần tiểu thư, cuối cùng cô đã trở lại. "

"Chủ nhà, cô tìm cháu có việc gì sao?" Thần Ngân Âm vẽ mặt kinh ngạc.

Cô mới vừa phòng ở này không lâu, tiền thuê nhà cũng đã đặt, lẽ ra, chủ cho thuê nhà sẽ không bao giờ xuất hiện, trừ phi có chuyện gì đặc biệt.

Không biết vì sao, trong lòng tức thì xẹt qua một điều bất an.

Quả thực, rất nhanh chỉ nhà liền nói: "Thần tiểu thư a, thật sự xin lỗi, nhưng phòng này tối hôm qua tôi đã bán đi, chủ mới muốn chiều nay lấy phòng, cho nên, rất mong cô có thể dọn đồ đi bây giờ."

Thần Ngân Âm trừng lớn mắt, không dám tin nhìn về phía bà chủ: "Cô có nói giỡn không? Chúng ta ký hợp đồng rồi nha, hơn nữa, chưa từng nghe trước đó cô muốn bán nhà, chỉ cách một vài ngày tại sao vậy?"

Bà chủ cho thuê nhà không tính toán, dấu điểm cô, ăn ngay nói thật: "Tôi vốn là không nghĩ muốn bán, nhưng đối phương ra giá rất cao, ước chừng lớn gấp nhiều lần giá thị trường, còn thanh toán luôn một lần, cơ hội tốt tôi không thể bỏ qua."

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ám Áp 33 Ngày* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21: Không có chỗ trọ

Edit: Diệp Lưu Cát

"Bán! Đương nhiên bán! Ngốc mới không bán!"

Thần Ngân Âm mày đẹp nheo lại: "Cô có thể hay không nói cho cháu biết, người mua họ gì?"

Cô không phải là ngu ngốc, thật đơn giản khi nghĩ rằng có một điều trùng hợp trên thế giới này, nếu cô đoán không sai người mua nhà trọ này hướng tới cô, rất có thể là Tô Ngôn Phi hoặc Thần Tâm Ngữ, bởi vì trước mắt mà nói, hận cô nhất là hai người đó.

"Là..."

Bà chủ thiếu chút nữa đem thân phận đối phương để lộ ra, nhưng lại khẩn trương nói sang chuyện khác: "Ai nha, tôi không nhiều lời với cô nữa, cô đã nộp tiền thuê nhà bây giờ tôi sẽ trả lại."

Dứt lời, bà đẩy Thần Ngân Âm vào phòng, thúc dục: "Hiện tại, cô nhanh nhanh thu dọn đồ đạc đi."

Thần Ngàn Ấm mặt bình tĩnh: Được, cháu không làm khó dễ người cô, nhưng trước tiên cô phải trả tiền."

Trong trường hợp này, bất kể làm thế nào với chủ nhà, cô cũng không thể tiếp tục sống ở nơi này. Rốt cuộc, ngôi nhà đã được bán, vì vậy cô chỉ còn cách nhận thua chuyển đi.

"Không thành vấn đề, tôi chuyển ngay cho cô." Bà chủ thẳng thắn đáp ứng, lấy di động chuyển tiền.

Sau khi nhận được tin nhắn, Thần Ngàn Ấm mỉm cười: "Còn thiếu 1000 nhân dân tệ"

"Cái gì 1000 nhân dân tệ?" Bà chủ trừng mắt nhìn cô, tức giận hỏi.

Thần Ngàn Ấm từ từ đáp: "Căn cứ hợp đồng quy định, cô phá vỡ phải trả nửa tháng tiền nhà."

"Cô..."

"Nếu không trả, cháu sẽ không đi."

"Hào, tôi trả." Chủ cho thuê nhà khẽ cắn môi, trong lòng buồn bực.

Không nghĩ tới tiểu nha đầu này thoát nhìn yếu đuối, nhưng lại khôn khéo như vậy, thật sự là một chút cũng không qua được...

Nửa giờ sau, Thần Ngàn Ấm kéo hành lý rời khu trọ đi.

Cô đã không nghĩ rằng thuê nhà là một vấn đề. Tuy nhiên, cô đã tìm thấy hơn một chục đại lý bất động sản liên tiếp, và không có nơi nào đồng ý cho cô.

Thần Ngàn Ấm cuối cùng hiểu được sao lại thế này.

- ----

Ăn xong cơm trưa, đem hành lý gói lại ở trung tâm thương mại, Thần Ngàn Ấm bắt xe đến Thần gia.

Đứng ngoài cửa, nhìn biệt thự vô cùng quen thuộc này, trong lòng tràn đầy cảm xúc. Nguyên tưởng rằng chính mình vĩnh viễn không trở về, chưa từng nghĩ hôm nay lại ở đây.

Đương nhiên, nếu không phải bị buộc bắt đắc dĩ, cô cũng sẽ không đến tìm Thần Vệ Tùng.

Tuy bị đuổi ra khỏi nhà, nhưng người hầu cũng không dám làm khó xử, rất nhanh giúp cô thông báo, chỉ chốc lát sau, quản gia bước ra, tươi cười nói: "Ngàn Ấm tiểu thư, ông chủ cho mời."

"Cảm ơn" Thần Ngàn Ấm thản nhiên gật đầu, đi theo quản gia vào.

Thần Vệ Tùng đang nhàn nhã thưởng thức tách hồng trà. Nhìn thấy sự xuất hiện của cô, ánh mắt lóe lên, lạnh lùng mở miệng: "Tôi làm cái gì?"

Thần Ngàn Ấm nhẹ nhàng đi tới, giọng mang châm chọc hỏi lại: "Cháu tới làm cái gì? Ông trong lòng đều không biết rõ nhất sao?"

"Láo xược."

Thần Vệ Tùng đặt mạnh chén trà, mặt đen như mực.

Quản gia thấy thế, vội vàng khuyên nhủ: "Ông chủ, chú ý sức."

"Hừ!"

Thần Vệ Tùng hừ lạnh một tiếng, ánh mắt sắc bén trừng hướng tới Thần Ngàn Ấm, mà mặt Thần Ngàn Ấm giương cao, không nhượng bộ: "Ông nghĩ đem cháu không có nơi nào để sống, cháu sẽ đồng ý thỏa hiệp sao? Không, như vậy sẽ chỉ làm cháu đối với ông càng thất vọng thôi."

Nếu chỉ một khu trọ, Thần Tâm Ngữ và Tô Ngôn Phi rất có khả năng bị là họ làm. Nhưng họ không có khả năng mua nhiều khu như vậy. Vì thế, qua nhiều lần hỏi, cô mới biết, ôn nội giờ trò quý.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Áp 33 Ngày* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Người muốn kết hôn

Edit: Diệt Luru Cát

Thần Ngàn Ấm chất vấn, làm cho Thần Vệ Tùng có chút trầm mặc, ước chừng qua hơn mười giây, ông mới nói: "Ta không cần cháu có thất vọng về ta hay không, ta chỉ ta chỉ để ý hai nhà Thần Mộ hợp tác."

Nói đến đây, ông đột nhiên dừng lại, giọng nặng thêm: "Cho nên ta cho cháu một cơ hội nữa, có lấy chồng không?"

"Không lấy chồng" Thần Ngàn Ấm không chút do dự trả lời.

"Đi đi, về sau không cản trở về, tiễn khách." Sau khi nói xong, Thần Vệ Tùng một lần nữa nhấp chén trà, cũng không liếc nhìn cô một cái.

Thần Ngàn Ấm nhìn vào khuôn mặt của ông, trong lòng dâng lên một cảm xúc phức tạp không thể giải thích. Đôi môi mím lại và muốn nói điều gì đó, nhưng cuối cùng, vẫn là nuốt xuống.

Dù sao, cứ như vậy đi, cô không muốn chiến đấu với ông nữa, chính là tạm thời không thuê phòng trọ, cô có thể sống vài ngày trong khách sạn, không có gì phải sợ.

Thần Ngàn Ấm vừa đi, quản gia liền hỏi Thần Vệ Tùng: "Ông chủ, ông rõ ràng cũng không muốn ép buộc tiểu thư, vì sao không cùng cô ấy giải thích?"

Thần Vệ Tùng tức giận trả lời: "Giải thích làm cái gì?"

"..."

"Người đi một chút, vì sao con bé không có chỗ để đi."

"Vâng, thưa ông"

Thần Ngàn Ấm tâm trạng phức tạp đi ra khỏi Thần gia, liền nhìn thấy một chiếc Lamborghini màu vàng sáng, đỗ thẳng phía trước.

Nhìn thấy người đàn ông mở cửa rời khỏi ghế lái, Thần Ngàn Ấm không thể không ngạc nhiên tròng lớn mắt, chưa kịp phản ứng đã bị đối phương ôm vào lòng, đỉnh đầu chợt vang lên tiếng cười nhẹ: "Đã lâu không gặp! Có nhớ tôi không?"

Thần Ngàn Ấm lấy lại tinh thần, tránh khỏi cái ôm, khẽ cười nói: "Đã lâu không gặp, Duệ Trạch."

Người này đúng là Mộ Duệ Trạch, cô đã hơn một năm không gặp hắn, nay lại gặp nhau tại cửa Thần gia, thực sự khiến cô sốc.

Hắn, tới đây làm gì?

Duệ Trạch nhìn ra sự nghi hoặc trong cô, trầm trầm giọng nói: "Chuyện của em, tôi đều nghe nói, chính là em không muốn cùng tôi kết hôn, việc này, tôi hiểu cho nên hôm nay là đến tìm riêng ông nội Thần."

"Tìm ông để trừ bỏ hôn ước sao?" Thần Ngàn Ấm nhin không được hỏi.

Mộ Duệ Trạch mỉm cười: "Việc này, em không nên quan tâm, dù sao, em cũng sẽ không gả cho tôi."

Dứt lời, hắn vỗ vai cô: "Tôi đi vào trước, mấy ngày nay tôi ở A thị, em rảnh có thể đến tìm tôi."

"Được."

Nếu hắn không muốn nói, cô cũng không muốn hỏi nhiều, gật đầu nhận lời.

Hai người nói chuyện vài câu, lúc sau Mộ Duệ Trạch đi vào Thần gia, còn Thần Ngàn Ấm bước nhanh tới trạm xe bus

Mộ Duệ Trạch đột nhiên đến thăm, làm cho Thần Vệ Tùng vô cùng ngạc nhiên. Ông đứng dậy khỏi sofa, đánh giá hắn vài giây, mới nói: "Duệ Trạch?"

"Là cháu, thưa ông."

Mộ Duệ Trạch lễ phép cúi đầu: "Chưa báo trước lại trực tiếp đến đây, mong ông không để bụng."

"Cháu đến, ta cao hứng đều không kịp, như thế nào lại có thể để bụng."

Thần Vệ Tùng nói xong, về mặt hòa ái tiếp đón: "Mau, mau ngồi."

"Cảm ơn."

Mộ Duệ Trạch như trước cười nhẹ, vẻ ngoài đẹp trai, luôn mang đến cho mọi người cảm giác của một người khiêm tốn, ôn nhuận như ngọc, cũng lạnh lùng thần bí như Mộ Diễm Đình.

Duệ Trạch vừa ngồi, có người đưa trà đến, nhấp một ngụm, liền nghe Thần Vệ Tùng nói "Cháu lần này đến đây, là có chuyện gì?"

Mộ Duệ Trạch buông chén trà, thành thực nói: "Không giấu ông, cháu tới đây hôm nay là về hôn ước hai nhà. Cháu cùng chú Diễm Đình không cùng quyết định. Cháu nghĩ muốn lấy Tâm Ngữ."

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ám Áp 33 Ngày* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Mộ Diễm Đình tìm đến khu trọ

Edit: Diệp Lưu Cát

Thần Ngân Âm kéo vali đến một khách sạn nhỏ thuê phòng. Gần tối cô sắp xếp lại hành lý, đột nhiên phát hiện bản thiết kế chiều hôm qua không thấy, xem chừng, là quên ở trên xe anh.

Muốn đi lấy hay không? Thần Ngân Âm nín thở, có chút bối rối.

Nếu đó chỉ là một bản thảo bình thường, cô chắc chắn sẽ không chú ý đến, nhưng đó là bản được chuẩn bị đặc biệt cho đêm thời trang của nhà thiết kế JR, mà nguồn cảm hứng lại lấy từ Mộ Diễm Đình nên rất quan trọng đối với cô, vì vậy, vẫn là liên hệ với anh. Nhưng trong lòng cô chợt ánh lên suy nghĩ, chính mình đang tìm cơ để tìm Mộ Diễm Đình. Không. Cô lắc đầu, bức mình không được suy nghĩ lung tung.

Do dự một lúc, điện thoại di động bên cạnh liền vang lên, liền thấy số quen thuộc, nhất thời tim đập lỡ nửa nhịp.

Là chú, anh lại có thể chính mình gọi điện thoại cho cô...

Thần Ngân Âm theo bản năng hít sâu một hơi, mới nghe điện: "Chú."

Vừa dứt lời, liền nghe giọng người đàn ông bá đạo theo đầu dây bên kia truyền đến: "Xuống dưới, chú đang ở công phòng trọ."

"Cái gì? Chú... Chú đang ở dưới?" Thần Ngân Âm quá mức kinh ngạc, vô thức lớn tiếng. Nếu anh nhìn thấy biểu tình của cô lúc này, chắc chắn sẽ biết, đôi mắt cô trừng lớn như thế nào.

"Đứng, xuống, chú đưa cháu đi ăn." Mộ Diễm Đình nói xong, không đợi cô trả lời, trực tiếp tắt máy.

Nghe tiếng "tút, tut", trong đầu cô xuất hiện một đồng suy nghĩ.

Anh như thế nào đến đó mà không gọi cô trước? Nếu anh đột nhiên lên lầu và biết cô đã di chuyển thì sao?

Không được, đánh chết cũng không thể để cho anh biết tình cảnh của cô bây giờ, nếu không lại mang phiền phức đến cho anh, cô phải lập tức đi ngay.

Nghĩ đến đây, Thần Ngân Âm ngay cả tóc không kịp chải, vội vàng lấy túi ra ngoài.

May mà khách sạn cách chỗ đó cũng không xa, chạy bộ mất khoảng 5 phút, chỉ mong anh trong xe chờ, ngàn vạn lần không cần lên lầu.

Thần Ngân Âm vừa chạy vừa cầu nguyện, đi tới khu trọ, liền nhìn Mộ Diễm Đình đứng cạnh xe Rolls-Royce, ánh nắng của hoàng hôn đổ lên thân hình cao lớn của anh, càng nhìn càng hấp dẫn.

Người đàn ông này, bất kể ở thời điểm nào, đã nhìn là không thể rời mắt, hừm, những người qua đường xung quanh, đều bị anh thu hút...

"Chú" Thần Ngân Âm cuối cùng ra tiếng gọi anh.

Mộ Diễm Đình theo tiếng gọi nhìn lại, liền nhìn thấy trước mắt là cô gái thờ hồng học chạy chậm tới.

Anh mày đẹp nhũn lại, khuôn mặt cao anh tuần có phần khó hiểu.

Rất cục, cô gái chân ngắn này chạy đến trước mặt anh, khuôn mặt nhỏ nhắn bừng đỏ ngẩng lên, hỏi anh: "Chú, sao lại tới đây?"

"Không phải nói rồi sao? Mang cháu đi ăn cơm."

Mộ Diễm Đình nhìn thấy cô, khuôn mặt lạnh lùng trở lên vài phần ôn nhu, người khác nhìn không thể không muốn đến gần. Thần Ngân Âm lúc này mới nhớ tới chuyện đó, rất sợ anh phát hiện mình không sống ở đây, vội vàng đáp ứng: "Vâng, chúng ta đi thôi."

Cô vừa nói, vừa làm bộ đi mở cửa xe, ai ngờ, cánh tay liền bị anh kéo lại: "Đừng nóng vội, chờ Âu Bạch một chút."

"Âu Bạch? Anh ấy đi đâu?" Thần Ngàn Ấm có chút lo lắng.

Mộ Diễm Đình không trả lời, tầm mắt thần nhiên hướng tới khu trọ, Thần Ngàn Ấm lòng dâng lên một trận sợ hãi, quay đầu, thấy Âu Bạch từ bên trong đi tới.

Rầm!

Này sẽ không....

Quả thực, không đợi tình thần cô bình tĩnh, Âu Bạch đã đi đến trước mặt bọn họ, cười hỏi cô: "Ngàn Ấm tiểu thư, chủ cho thuê nhà nói cô không ở nơi này, vậy hiện tại cô ở đâu?"

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Ấp 33 Ngày* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Mộ Diễm Đình không những bá đạo, anh còn phúc hắc

Edit: Diệp Lưu Cát

Gặp câu hỏi trực tiếp của Âu Bạch, Thần Ngàn Ấm đành phải cười gượng hai tiếng: "Tôi, tôi sống ở gần đây."

"Gần đây?"

Âu Bạch vẻ mặt nghi hoặc: "Chủ nhà nói, có người mua hết các nhà trọ ở đây, không muốn cho cô thuê, cô ở khách sạn sao."

"..." Thần Ngàn Ấm khòe miệng giật giật, không nghĩ tới bà chủ nhà sẽ đem toàn bộ chuyện này nói cho Âu Bạch.

Mím chặt môi, đang muốn lánh sang chuyện khác, chợt nghe Mộ Diễm Đình nói: "Đi thôi."

Phù!

Cô lặng lẽ thở phào nhẹ nhõm, tưởng mình được bỏ qua chuyện này, bất ngờ, anh lại nói: "Đến nơi cháu đang ở."

Cái gì?

Đến nơi cô đang ở?

Như vậy sao được!

Thần Ngàn Ấm lập tức phản đối: "Chú, nơi cháu ở không có gì hay để xem, chúng ta vẫn là đi ăn cơm."

Mộ Diễm Đình liếc nhìn, thấy sự khẩn trương của cô, mày hoi nhử lại: "Không vội, còn sớm."

"Nhưng... Cháu hơi đói."

Thần Ngàn Ấm nghĩ rằng mình đã tìm được một cái cớ thật sự hoàn hảo. Nhưng mà, không đợi Mộ Diễm Đình lên tiếng, Âu Bạch liền nhanh chóng lấy ra một hộp sữa từ trong xe và mỉm cười: "Ngàn Ấm tiểu thư, có sữa ở đây, cô đói bụng có thể uống thứ này trước."

Dứt lời, hắn trực tiếp đem sữa nhét vào tay cô.

Cầm sữa trên tay, Thần Ngàn Ấm khóc không ra nước mắt, Âu Bạch ơi là Âu Bạch có cần như vậy không..

Cuối cùng, cô không thể chống lại sự bá đạo của Mộ Diễm Đình, chỉ có thể đưa anh cùng Âu Bạch đến khách sạn nhỏ.

Âu Bạch ngồi chờ ở trong xe, Mộ Diễm Đình cùng cô đi vào, trong nháy mắt, mày không khỏi nhử lại, càng đi khuôn mặt tuấn tú càng trầm xuống.

Cho đến khi cửa phòng mở ra, đứng ở cửa và nhìn vào bên trong, cơn giận dữ của anh cuối cùng hoàn toàn bùng phát: "Cháu ở nơi này?"

Thần Ngàn Ấm có chút sợ hãi: "Nơi này rất tốt."

"Tốt sao?" Giọng anh nặng hơn.

Thần Ngân Âm yếu ớt gật đầu.

Không có cách khác, cô trước mắt, chỉ có thể ở một nơi như vậy, mặc dù nó hẹp, không có cửa sổ, điều kiện hơi tệ, nhưng nó rẻ và giao thông thuận tiện. Đối với học sinh nghèo như cô, đây là nơi rất tốt.

Mộ Diễm Đình không nghĩ như vậy, trong mắt anh, Thần Ngân Âm là một cô bé cần được chăm sóc cẩn thận, sao có thể chịu nửa phần ủy khuất?

Vì thế, anh không chút do dự cầm tay cô ra khỏi phòng: "Đem trả phòng, đi theo chú."

Thần Ngân Âm vùng mạnh tay anh, lùi vào phòng: "Không cần, cháu ở nơi này rất tốt, tại sao phải đi?"

"Nếu như vậy, tùy cháu."

Anh nhún mày, đơn giản là không tiếp tục chủ đề này.

Lướt qua cô, trở lại phòng kiểm tra một lượt, đột nhiên môi nhẹ cong lên, mở miệng: "Có rất nhiều gián và nhện."

"A... ở đâu?"

Thần Ngân Âm, cuộc đời sợ nhất những con nhỏ như gián và nhện, sợ tới mức chạy vội tới cạnh anh.

Mộ Diễm Đình ánh mắt có chút mập mờ: "Vừa mới có mấy con bò trên giường, đêm nay ngủ nhớ đem chăn rũ ra, đừng để chúng làm ổ trong đó."

"Không phải đâu." Thần Ngân Âm cả người đỏ mặt hời, run rẩy.

Lúc vào thuê phòng, cô căn bản không lo lắng quá đến vấn đề này, hiện giờ bị anh nói, có chút không dám ở.

Nhưng, làm sao bây giờ?

Không ở đây, cô còn có thể đi đâu?

Với số tiền hiện tại của cô, sợ rằng không thể tìm thấy một nơi nào tốt hơn thế này...

Nghĩ đến chuyện này, Thần Ngân Âm ánh mắt lo lắng thoáng chút buồn, anh lại thản nhiên lên tiếng: "Di Lý, đã xin nghỉ phép."

"Hả?"

Cô ngẩng đầu, có chút suy nghĩ đang đến.

Bạn đang đọc truyện *Hôn Nhân Ấm Ấp* 33 Ngày được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.